pret filmu piegiem

inu Havoku un Ednu Besti. olēma nosaukt „Dzelzs aiz-

olivudas komūnisti uzzināja filmēšanas plāniem, viņi uji darboties. Vispirms viņi iespaidot sabiedrības gal- ektoru Skorasu un filmas tu Zanuku. Kāutkādā veidā nāja Zanuka privāto tele- uru un sāka dienu un nak- rdēt viņu ar draudiem. Tā- idā nelika mieru aktieriem, uzņēmušies tēlot lielākas lo- sabotāžu darbnīcās un ar ci- ekļiem komūnistiem tiesām ovilcināt filmas uzņemšanu a sākumam. Bet arī pēc tam viegli. Ik reiz, kad gribēja ādus ārskatus, notika vis- traucējumi. Automobiļi it piebrauca un apstājās ka- ekšā „motoru bojājumu ieņi pulcējās ielās, mētāja un draudēja uzbrukt filmu em. Arī Kanādā sarīkoja demontrācijas, ka Kana- ministrs, baidīdamies no sarežģījumiem, aizliedza mas ainas Kanādas pa la-

kampaņā pret „bīstamo" istīti arī četri padomju , kas iesūdzējuši Zanuku iņu mūzikas „nozagšanu." nisti ir Šostakovičs, Pro- achaturians un Mjaskovs- četrus Padomju Savienībā odīja par „dekadenras" dīšanu. Zanuks viņu ap- noliedz un solas tiesā samaksājis šiem kompo- ā 10 000 dolaru par atļau- dažas viņu kompozīcijas. agaida, ka īstā kauja par iesāksies tad, kad tā būs tiks izrādīta. Komūnisti as apdraudēt kino teātrus t filmas boikotēšanu vi- iespējamiem un neiespē- ekļiem.

r „ekrāna brīvības" sar-

Newsweek

rāta gāze

n sarinam šādas tiešas āv; tas ir neredzams, n bez smaržas, un svai- nāms tikai tad, kad cil- ndējies. Nav līdzekļu kā argāties. Tabuns cauri ežas ādā, iedarbojas uz n nokļūst smadzenēs. ikumā sajūt sāpes krū- Gāzei iedarbojoties uz em, viņš kļūst akls, un sīvi krampji. Dēlāk ro- gas iedomas un citi ga- mi. Kad gāze saposta ekšdaļas svarīgākās šū- nāve.

esamību drošas ziņas n radās 1945. g. aprili, u ķīmiskā dienesta va- ja, ka kādā noliktavā uzietas 16000 tabuna kuru lietošanas vācieši ušies.

cik zināms, tabuna ra- oties, un viens no gal- triem esot Vācijas pa- kur padomju armija tus šīs gāzes krājumus. ienībā atrodoties vai- niķi, kas strādājuši pie āzes pētījumiem.

ēs rumāņu milj. dolaru

pno nama māšu pū- tomēr netaisoties pār- alonlauvu. Viņš pats ām sabiedriskām ie- Viņa galva esot pil- — vispirms ar domām rimdinieku organizē- Šai darbā viņa sva- ir bijušais ārlietu ku. ASV ārlietu mi- ūgusi Michailu pie se- z viņa darbu „lab-

ar savu māti atstāja m kabatā bija 3000 anā un Londonā driz iņš cer iegūt 30 milj. tēvs Karols savā dažādās amerikāņu ara laiku Karols pū- atkal atgūt, bet ASV ču ministrijas liedza izmaksāt. Informē- gad izsakas, ka Mi- tēva noguldīto nau- arī Karols esot piek- udu saņem dēls, kas uda daudz lielāku ību. Pēc „France fenku jau esot pa- rlietu ministrijas at- haila radio uzrunas „Spiegel"

LATVIA
Latvian Newspaper

Published under EUCOM Civil Affairs Division Authorisation Number UNDP 196. Publisher and Editor: Kārlis Rabācs, DP Camp Kleinkötz near Günzburg/D. Printer: „Schwäb. Volksbl.", Günzburg/D., Bgm.-Landm.-Pl. 7. Circulation: 4000. Published twice weekly. Editorial office: Günzburg/Do., Dominikus-Zimmermann-Str. 2.

LATVIJA

LATVIAN NEWSPAPER

Nr. 36 (141)
Otrdien, 1948. g. 11. maijā

Iznāk otrdienās un piekdienās. Izdevējs: BAIK — apvienotā Latviešu preses darbinieku sadarbības kopa. Atbildīgais redaktors: K. Rabācs, vietn. A. Liepa, redaktori: Z. Bārda, M. Čulītis, H. Mindenbergs, A. Smits. Adrese: Günzburg-Do.; red.: Dominikus-Zimmermannstr. 2 (tālr. 50), apg.: Marktpl. 53 (t. 84), spiest: Bgm.-Landmann.-Pl. 7 (t. 92)

Londonā nevar vienoties par Rietumvāciju

Padomju pārstāvji saslimst, kad jārunā par satiksmes ierobežojumiem no Berlīnes

Vai padomju taktikas maiņa par Vācijas austrumu robežām?

Sešu valstu apspriedes Londonā par Vācijas nākotni nonākušas strupceļā nevienādo uzskatu dēļ Rūras apgabala jautājumā, ziņo „Daily Mail". Nav izdevies panākt kompromisu starp angļu-amerikāņu priekšlikumiem un franču viedokli, kas prasa pilnīgu kontroli par Rūras ogļu un tērauda sadali. Franču pārstāvji pagājušā nedēļā devās atpakaļ uz Franciju, ziņot par sarunu stāvokli ārlietu ministram Bido. Informētās sabiedroto aprindās Berlinē piektdien izteicās, ka Londonas apspriedēs pārrunāts jautājums par Vācijas okupācijas statūtu, kas sīki noteiktu sabiedroto militāro valdību kompetences un vācu valdības atbildību. Izstrādāts jau trešais šāda statūta projekts, kas arī apspriežu gaitā jāu grozīts. Franču valdība esot ierosinājusi sasaukt ārlietu ministru Bevina, Bido un Maršala apspriedi Vašingtonā Vācijas kontroles problēmu sīkākai pārrunāšanai. Domstarpības pastāvot arī par plānotā Rietumvācijas reichstaga vēlēšanas kārtību, ko paredzēts dibināt Šoruden Frankfurtē. Franči baidoties no pārākas izpildvaras koncentrēšanas centrālajās vācu pārvaldes iestādēs.

Amerikāņu militārgubernātora vietnieks ģenerālis Hejss piektdien atbildēja uz padomju virspavēlnieka vietnieka ģenerālleitnanta Dratvina diviem rakstiem un padomju memorandu uz Londonu aizbraukušā padomju pulkvežleitnanta Tasojeva lietā, noraidot padomju apsūdzības, it kā amerikāņu iestādes būtu Tasojevu nolaupījušas. Ģenerālis Hejss saņēmis angļu ārlietu ministrijas paskaidrojumu, ka Tasojevs no Vācijas aizbraucis brīvprātīgi. Kad Tasojevam dots rīkojums atgriezties Padomju Savienībā, viņš ieradies atvadities pie amerikāņu ostas direktora Bremenē, saticis tur kādu paziņu, nelēmis atstāt Bremeni un lūgt angļu iestādēm iebraukšanas atļauju Anglijā. Sekojot angļu tradicijām par patvēruma tiesību pieškiršanu bēgļiem, Tasojevs uzņemts Anglijā. Pulkvedis Tasojevs, kā ziņo „Daily Mail", Anglijā dzīvošot kā privātpersona.

Berlīnes satiksmē ar rietumjoslām gaidāmi jauni apgrūtinājumi no padomju puses, ziņo „Die Neue Zeitung". Kopš 7. maija pārtraukts arī preču transports pa dzelzceļu; pasta saiņu satiksme izbeigusies jau kopš vairākām nedēļām. Padomju licencētās avīzes pastiprināti raksta par personu iecelošanu no rietumjoslām ar viltotiem dokumentiem resp. melnajā tirgū pirktām starpjoslu pasēm. No tā varot secināt, ka padomju iestādes varētu mēģināt ierobežot arī vācu civilistu starpjoslu satiksmi. Dzelzceļu preču satiksmei ar rietumjoslām izdošot jaunus noteikumus, bet tie joprojām vēl nav paziņoti, un padomju iestādes līdz tam laikam nekādas atļaujas neizsniedz. Arī pēc pastāvošās kārtības visiem preču sūtījumiem no Berlīnes uz rietumiem vajadzīga preču pavadzīme, kas iesniedzama padomju komandantūrā Berlinē apstiprināšanai.

Pēc tam, kad padomju militārās valdības transporta nodaļas vadītājs ģenerālmajors Kvašņins slimības dēļ nepiedalījās paredzētajās apspriedēs par angļu-padomju transporta kārtošanu, tagad arī padomju komandants ģenerālmajors Kotikovs paziņojis, ka slimības dēļ nevarēšot piedalīties 11. maijā notiktajā sabiedroto komandantūras sēdē. Angļu iestādes domā, ka tāpēc sēdi nevajadzētu atlikt, bet gan Kotikovam uz sēdi sūtīt kādu vietnieku. Pēc amerikāņu domām, kā ziņo UP, šī rīcība esot jauns veids kā boikotēt pēdējo kopējo sabiedroto pārvaldes organu Vācijā, kas vēl darbojas.

Vācu un ārzemju laikraksti sniedz kādas Hamburgas preses aģentūras ziņu, it kā aprīlī būtu notikušas vācu SED partijas un polu komūnistu pārstāvju sarunas par varbūtēju Vācijas austrumu robežas grozīšanu. Sarunas Varšavā notikušas ar padomju iestāžu ziņu un piekrišanu, un tās ievadītas jau februārī Eberswaldē, pie Berlīnes. Kremlis vēlot ties, lai Polija atsakās par labu Vācijai no nelielām territorijas daļām ziemelos no Glacas Neises, ieskaitot Breslavas daļu, kas ir rietumos no Oderas. Šie neliclie grozījumi nenozīmējot vācu viedokļa atzīšanu robežu jautājumā, bet tikai taktisku manevri, lai ietekmētu vācu sabiedrību.

„Die Neue Zeitung" šo gadījumu salīdzina ar otru līdzīgu, par kuru ziņoja Parīzes „Figaro": kāds no Prāgas aizbēdzis prezidentam Benešam tuvu stāvošs čechu valstsvīrs izteicies, ka Staļins salauzis Beneša pretestību pret varas nodošanu komūnistu rokās ar to, ka piedraudējis kādreizējos sudētu vāciešu robežapgabalos Čechoslovakijā nometināt vācu komūnistus no Vācijas padomju joslas un ar to palīdzību radīt Čechoslovakijā komūnistisku vairākumu. Arī padomju ierosme Vācijas austrumrobežas lietā dibinoties uz pieņēmumu, ka izdotos nodibināt komūnistu pārvaldītu Austrumvācijas valsti.

NYHT, DM, NZ

Stāties pretīm tiranijai aicina Vinstons Čerčils Eiropas kongresā

Sēdēdams apzeltītā, ar sarkanu samtu apvilktā krēslā, Vinstons Čerčils kopš pagājušās piektdienas vada Eiropas kongresu Hāgā, kur ap viņu sēd vairāk nekā ducis ievērojamu valstsvīru, bet pavisam pulcējas ap 800 dažādu valstu pārstāvju, kas visi piekrīt Eiropas savienoto valstu idejai. Neviena valdība gan nav sūtījusi uz šo kongresu oficiālus pārstāvjus.

Atklādams šo konferenci, Čerčils aicināja radīt kopīgu Eiropas sapulci, „lai paceltu Eiropas balsi" un, ja iespējams, radītu Eiropas padomi, kas varētu kļūt par pamatu vienam no „pasaules valdības trim pīlāriem". Pēc viņa domām šāda pasaules valdība varētu dibināties uz trim lielām reģionālām grupām — Padomju Savienību, „Eiropas padomi", kurā ietilptu arī Lielbritanija un tās impērija, un rietumu hemisfairu jeb visu Ameriku. Tai pašā laikā viņš gan brīdināja no „draudīgām ārlemsim Eiropai", ko radot Padomju Savienības „nesaskanīgā nostāja un politika". Viņš teica, ka „Eiropai pašai jāstājas pretim visa veida tiranijām, vienalga vai tās būtu „nacistiskas vai komūnistiskas".

Jau pirmajā dienā kongresam iesniedza 3 rezolūcijas, kas prasa vispārējas Eiropas padomes dibināšanu, speciālas padomes radīšanu pašreizējo saimnieciško grūtību pārvarēšanai, un arī kultūras padomes dibināšanu. Pēc Vinstona Čerčila runāja kādreizējais Francijas ministru prezidents Pols Ramadjē, kādreizējais Itālijas vēstnieks Londonā grāfs Karandini, kādreizējais Belģijas ministru prezidents van Zēlands un kādreizējais Rumānijas ārlietu ministrs Gafenku. Čerčils otrreiz runāja svētdien, brīvā dabā izklāstīdams savus uzskatus Amsterdamas strādniekiem, kas apsveica viņu ar lielu sajūsmu.

(Beigas 4. lpp.)

Ierosinājums par dolaru fondu ģimeņu pārvietošanai uz Kanādu

IRO galvenā štaba Ženevā daļas vadītājs Innes nesen atgriezies no dienesta brauciena uz Kanādu, kur skaidrojis DP izvietošanas jautājumus. Kā mums ziņo, pēc šīnesa informācijas Kanādas valdība izskirusies par 30.000 DP uznemšanu, visvairāk māja darbiem, darbam lauksaimniecībā un darbiem būvniecībā. Vispirms domāts pārvest uz Kanādu tikai pašus nodarbinātmus, bet kad tie būs paguvuši iekārtoties, tad varēs pārvest arī piederīgos. Akcijas ietvaros līdz šī gada beigam tomēr plānots ievest Kanādā arī 500 baltiešu un ukraiņu ģimenes reizē ar nodarbinātmiem.

Kanādas valdība būtu ar mieru ģimeņu pārvietošanu izvērst arī plašākos apmēros, kāpinot to skaitu jau šogad uz 1000, ja tam nolūkam būtu iespējams radīt īpašu fondu 1 milj. Kanādas dolaru apjomā. 700 000 dolaru sagādātu Kanādas valdība, bet 300.000 dolaru būtu jāsagādā IRO. Tādā gadījumā pārvestās ģimenes vispirms novietotu lielākās farmās, un pēc apdzivošanās un iepazišanās ar Kanādas apstākļiem, varbūt jau nākamā gadā, tām nodotu patstāvīgā apsaimniekošanā atseviškas saimniecības.

Šo ierosinājumu apspriedīs IRO signātūrvalstu pārstāvju konference, kas pašreiz notiek Ženevā.

14. jūnijs — kopēja Baltijas tautu sēru diena

ORGANIZĒ BALTIJAS TAUTU PĀASTĀVJU DELEGĀCIJU UZ FRANCIJU

Jautājums par Baltijas tautu delegāciju darba apstākļu pētīšanai Francijā un jautājums par kooperātīvu, mākslinieku, daiļamatnieku un amatnieku pasākuma izveidošanu, mākslas, daiļamatniecības un amatniecības izstrādājumu izvietošanai ASV un Kanādas tirgū — bija svarīgākās temas, ar ko nodarbojās LCK amerikāņu joslas delegācija 6. maija sēdē Valkas nometnē. Par latviešu pārstāvjiem organizējamā delegācijā uz Franciju izraudzīja LCK darba nozares vadītāju prof. R. Markusu, Latviešu 5 apgab. (franču joslas) komitejas priekšsēdi A. Dzirni un Dr. jur. H. Vītolu. Kooperātīvās organizācijas izveidošanu nolēma realizēt saziņā ar attiecīgo nozaru jau esošajiem kooperātīvajiem pasākumiem, un te no pēdējo puses jāvēlas lielāka aktīvitāte.

Baltijas tautu CK apspriedē nolemts 14. jūniju atzīmēt par kopēju tautas sēru dienu, ar sēru dievkalpojumiem un sanāksmēm. Izpriecu sarīkojumi 13. un 14. jūnijā Baltijas tautu nometnēs nav pielaujami.

Delegācijas sēdi vadīja LCK priekšsēdis H. Klarks, kas arī ziņoja par Baltijas tautu CK pārstāvju 5. maija apspriedi Fellbachā. Lietuviešu ministrs V. Sidzikauskas atgriezies no Parīzes, kur franču oficiālās iestādes skaidrojis jautājumu par eventuālu DP pārcelšanu uz Franciju. Pieminētās iestādes gūtā informācija liecina, ka tur drošības jautājumu uzskata par tādu, kas nedod iemeslu bažām, bet kritiskā brīdī franči palīdzību neliegtu. Sidzikauskas tuvākā laikā ieradīsies arī armijas štabā Frankfurtē, kur arī skaidros svarīgākos DP jautājumus. Baltiešu CK pārstāvju apspriedē atzīta arī Baltijas tautu DP delegātu sūtīšanas nepieciešamība uz Franciju noskaidrot turienes darba apstākļus tiešī. Pārrunājot baltiešu kopēju nometņu komiteju komplektēšanas jautājumu nolemts, ka kopējās nometņu komitejas veidojamas uz paritātes, bet kopējā administrācija uz proporcionalitātes pamata. — Tā kā pārkārtojumi cigarešu sadalē nometnēs radījuši neapmierinātību, visu triju tautību pārstāvji šajā jautājumā iesniegs priekšlikumus IRO joslas štabā.

Baltijas tautu CK priekšsēža apspriedē pārrunāts arī jau agrāk ierosinātais kopējas petīcijas iesniegšanas jautājums IRO un Rietumu demokratiju valdībām par Baltijas valstu visu bēgļu nogādāšanu drošībā ārpus Vācijas. Lietuviesi šai petīcijai parakstus jau savākuši, igaunī to dara, bet par latviešiem LCK nav informācijas, ka šāds jautājumā kas būtu pasākts. Tāpēc LCK delegācija nolēma sastādīt petīcijas tekstu un sākt vākt tai tautiešu parakstus.

LCK viceprieksšsēdis L. Rozentāls armijas štabā Frankfurtē skaidrojis, kā praktiski atrisināms ierosinājums mākslinieku, daiļamatnieku un amatnieku izstrādājumu eksportēšanai uz ASV un Kanādu. Noskaidrots, ka katru mēnesi varētu ražot izstrādājumus par 13 000 dolariem. Armijas štaba 5 nodaļa, kur ierosinājums radies, ieteikusi dibināt pašu ražotāju kooperātīvus, kuŗus reģistrētu armijas štabā un kas izveidotu kopīgu centru operāciju kārtošanai. Tādam nokārtojumam pievienojās arī LCK delegācija. Uz sēdi bija aicināti arī ražotāju un kooperatoru pārstāvji, no kuŗiem bija ieradušies tikai daži. Tāpēc jautājumu nevarēja galīgi izkārtot tūlīt, LCK viceprieksšsēdis L. Rozentāls uzņēmās izstrādāt kooperātīva statūtus un par jautu stājies tiešos sakaros ar ražotāju organizācijām, lai visādā ziņā svarīga pasākuma iedzīvināšana atkal nebūtu vilkties garumā.

(Beigas 2. lpp.)

Kā arabi, tā žīdi, svētdien grib proklamēt neatkarīgas Palestīnas valstis

NE ANGLIJA, NE UN NEVAR ATRAST KOMISARU JERUZALEMEI

Šīs nedēļas sestdienā beidzas britu mandāts Palestīnā. Anglijas valdība vēlreiz oficiāli noraidījusi ASV priekšlikumu pagarināt terminu par 10 dienām. Priekšlikumu pagarināt mandātu par 10 dienām vienlaicīgi noraidījuši arī arabi un žīdi. Pagājušā sestdienā likās, ka beidzot būs panākts kautkas līdzīgs pamieram svētajā zemē, jo angļu virspavēlnieks sers Keninghems bībeles pilsētā Jerikā, kas atrodas 100 m zem jūras līmeņa, bija saticies ar arabu ligas ģenerālsekretāru Azamu Paša un vienojies par „uguns izbeigšanu". Jau pirmdien tomēr radio vēstīja, ka kaujas turpinājas, un relatīvs miers iestājies tikai pašā Jerikas apkaimē. Žīdu vadītājs Ben Gurions svētdien Telavivā pavēstīja cionistu negrozāmo apņemšanos nākošā svētdienā, t. i. tūlīt pēc angļu mandāta beigšanās, proklamēt neatkarīgu Palestīnas žīdu valsti, bet arabi tikpat negrozāmi apgalvo, ka tūlīt pēc mandāta izbeigšanās liks kaimiņvalstu armijām okupēt Palestīnu un izsludināt to par neatkarīgu arabu valsti. Deklarācijai svētdien pievienojies arī Saudi Arābijas karalis Ibn Sauds un Ēģiptes valdība.

Svarīgākās kaujas Palestīnā pašlaik notiek par Jeruzalemes-Telavas ceļu, kas vienīgais lietojams 100 000 žīdu apgādāšanai Jeruzalemes vecpilsētā. Arabi pagājušā nedēļā izstrādājuši savus pamiera noteikumus un iesnieguši tos UN Drošības padomes pamiera komisijai. Viens no pamiera priekšnoteikumiem bija, lai šis ceļš paliktu arabu rokās, un tāpēc žīdi plānu kategoriski noraidīja. Haganah ienēmis arī vairākus jaunus ciemus Galilejā un pēc aģentūru ziņām no šī apgabala pāri robežai atkal aizbēguši ap 10 000 arabu.

Galīgu neveiksmi piedzīvojis UN mēģinājums nodrošināt Jeruzalemi. UN bija uzdevusi angļu valdībai izraudzīt Jeruzalemei neitrālu lielvecāko vai komisāru, izraugot tādu personu, kam piekristu kā žīdi, tā arabi. Angļu virspavēlnieks pēc dažu dienu pūlēm telegrafēja, ka tādu personu nav iespējams atrast. Ārlietu ministrs Bevins aicinājis visu UN pilnsapulci izraudzīt postenim piemērotu vīru. Kāds amerikāņu pārstāvis nosaucis šo gadījumu par „jaunu piemēru bailēm angļu nesastrādāšanai Palestīnā jautājumā". UN sekretariāts sastādījis vēl vesalu sarakstu ar personām, kas varētu pārņemt Jeruzalemes pārvaldi pēc angļu mandāta izbeigšanās, bet svētdienas vakarā radio ziņoja, ka arī UN nav varējusi vienoties par Jeruzalemes komisāra izraudzīšanu.

„New York Herald Tribune" piešākā rakstā konstatē, ka visumā Palestīnas dalīšana jau neitkusi, un to izraisījusi UN. Bet UN negrib šo faktu atzīt, lai gan pašreizējā situācijā tikai brīnums varētu novērst galīgu chaosu un nejēdzīgu asins izlešanu jau nākošā nedēļā. Raksta autors, vērtēdams UN lomu konfliktā, salīdzina UN delegātus ar futbola tiesnešiem, kas negrib atstāt savus krēslus un, Nujorkā sēdēdami, lūko pa telefonu vadīt asu sacīksti, kas notiek Sanfranciskā, bet pēc tam brīnas, ka nekas labs neiznāk.

Īpaši vērtēdams padomju nostāju šai jautājumā, laikraksts izsakas, ka Gromiko un viņa palīgi visiem līdzekļiem aizstāv Palestīnas dalīšanu, labi zinādams, ka ASV neuzdrošināšies to darīt. UN mandātam vinš pretotīties, zinādams, ka ASV gribētu izkārtot mandātu tā, lai padomiu spēki tajā nepiedalītos. No otras puses Palestīnas sadalīšana, ja tā izdotos, izsitumtu rietumu spēkus no Vidējiem austrumiem.

NYHT, DM, BBC

Somu sociāldemokrati vairs nesadarbosies ar komūnistiem

Vācu preses izstādes laikraksts „Die Tageszeitung" Minchenē sniedz franču aģentūras AFP informāciju no Helsinkiem, ka Somijas sociāldemokratu partija esot oficiāli uzteikusi noligumu par sadarbošanos ar somu komūnistiem un citām „kreisā spārna" grupām. Šis noligums līdz šim bijis oficiālā bāze, uz ko dibinājies sarkani zaļais valdības bloks. Valdības krize tomēr neesot gaidāma.

DT

Itālijas valsts prezidenta vēlēšanu pirmais gājiens bez panākumien

Sestdien Romā sanāca jaunais Itālijas parlaments, lai ievēlētu abu parlamenta kameru priekšsēžus un pēc tam jauno Itālijas valsts prezidentu. Tas ir pirmais itāļu parlaments kopš 24 gadiem, kas nav ievēlēts fašisma paēnā.

Par senāta priekšsēdi ievēlēja bezpartejisko Ivanoi Bonomi, bijušo ministru prezidentu 1944. g., pēc fašisma režima likvidēšanas, bet par tautas pārstāvju nama priekšsēdi kristīgo demokratu partijas pārstāvi Džovanni Gonti. Valsts prezidenta vēlēšanas sākās vakar. Pirmais vēlēšanu gājiens nedeva panākumus, jo neviens no kandidātiem nedabūja vajadzīgo divu trešdaļu balsu vairākumu. Par līdzšinējo prezidentu Enriko de Nikolu nodeva 396, par tagadējo ārlietu ministru grāfu Karlo Sforcu 353. Pārējie kandidāti dabūja tikai nieciņu balsu skaitu, no tiem Bonomi 10 un de Gasperi — 1 balsi. Otrais vēlēšanu gājiens sākās vakar vakarā pl. 16. Ja pirmajos divos gājienos nav panākums divu trešdaļu balsu vairākums, tad valsts prezidents, saskaņa ar satversmi, jāvēlē ar vienkāršu balsu vairākumu. Domā, ka de Nikola nākošajos gājienos [illegible] grūk bija izteicies, [illegible] turu nonemsi, lai gan viņš [illegible] partejisks un talantīgs cilvēks, [illegible] ļoti iemīļots. Tāpēc [illegible] lākās izredzes uz [illegible] tam.

Vakardienas [illegible] kā vēlē[illegible] [illegible] sa, vārdu [illegible] tiem un [illegible] tiem, kas [illegible] par „fa[illegible]".

BBC, NYHT

LATVIJA
LATVIAN NEWSPAPER
Nr. 36 (141) 1948. g. 11. maijā
Ar autora parakstu vai inicialiem parakstītajos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā redakcijas domas

BALTIJAS TAUTU SĒRU DIENA

(Turpinājums no 1. lpp.)

Ar Starptautiskā Sarkanā Krusta vidutājību saņemti 28 maisi cukura. Pārrunājot tā sadali nolēma ar to apgādāt ar apgabalu komiteju vidutājību ārpus nometnēm esošos tuberkulozes slimos tautiešus, bet pārējo nodot nometnēm izsniegšanai slimiem un ļoti novājējušiem bērniem un arī OBC slimniekiem.

Daugavas Vanagiem atļāva izlaist vēstuļu rotāšanas markas, kuru ienākumus izlietos invalidu aprūpei. Pēc T. Tērauda ierosinājuma V. Kaminskim Eslingenā piešķira RM 500 kā atlīdzību par izdevumiem, kas tam radušies sagādājot informāciju.

LCK viceprieksšēdis V. Lambergs ziņoja, ka Frankfurtes raidītājā panākts nokārtojums, ka tuvākā laikā tur iekārtos divi reizes nedēļā 15 minūšu garus raidījumus visās DP tautību valodās. LCK informāciju nozare ierosinājusi raidījumus latviešu valodā arī BBC un Amerikas balsī.

Sēdē vēl apsprieda darba vienību organizācijas un mākslas izstādes, un citus jautājumus. Sēdes gaita liecināja par spirgtu darba garu un aktivitāti, kas jet pāri līdz šim tik ierastajām „kabineta" formām. Tas dod cerību, ka LCK, šķiet, beidzot laimīgi būs atradusi pati sevi, un pārvarēdama mūsu organizāciju chronisko slimību — teorētizēšanu pa bezgalīgām apspriedēm — ieraudzījusi darba panākumu īsto atslēgu — sūru, neatlaidīgu rosmi. K. R.

Kas kavē intelektuāļu izvietošanu

KO LĒMUSI DP INTELEKTUĀĻU KONFERENCE ŠVEICĒ

Intelektuālo profesiju bēgļiem jābūt gataviem pieņemt darbu citās profesijās, ja viņi grib izceļot, teicis IRO generālsekretārs Viljems Taks, atklādams piecu dienu konferenci Gvatā pie Ženevas, kur satikās IRO augstākie ierēdņi, labdarīgu organizāciju pārstāvji un 50 bēgļu „speciālisti" no IRO nometnēm Vācijā, Austrijā un Itālijā, kā arī tādu bēgļu pārstāvji, kam jau izdevies iekārtoties uz dzīvi Rietumu valstīs. Konferences uzdevums bija meklēt ceļus kā pārvarēt imigracijas valstu nepatiku pret intelektuāļu profesiju iecelotāju uzņemšanu un izšķiršanos tikai par lauksaimnieku un fiziska darba darītāju uzņemšanu.

„Es tomēr nevaru būt optimistisks par intelektuāļu izredzēm iecelot citās zemēs kā savas profesijas darbiniekiem," teica Viljems Taks. „Vispirms esmu pārliecināts, ka katram bēglim, kas nevēlas atgriezties savā dzimtā zemē, vajadzētu izmantot katru izdevību, lai izceļotu kā parastam emigrantam. Otrkārt intelektuāļiem, ja tie vēlas izceļot, vajadzētu stingri apņemties kļūt par lojāliem un produktīviem tās valsts pilsoņiem, kas viņus uzņem".

Viljems Taks ziņoja par IRO pūlēm pārliecināt profesionālās organizācijas imigracijas zemēs par to, ka intelektuālo profesiju DP ielaišana viņu zemēs drīzāk radītu labumus, nekā launumus. Pašlaik Nujorkā uzturas IRO mediciniskās daļas vadītājs Dr. Konji, kas Starptautiskā ārstu apvienībā runā par iespējām pārvietot bēgļu ārstus.

Sīkāk par šķēršļiem DP intelektuāļu izvietošanai runāja konferences prezidente Dr. Hilda Vervejа-Jonkere. Viņa norādīja, ka šķēršļi ir trejādi — juridiskas, sociālas un politiskas dabas. Daudzu valstu likumi prasa, lai intelektuālo profesiju pārstāvji iegūtu speciālas darba atļaujas. Ārstiem jāiztur valsts pārbaudījumi, citās profesijās nepieciešamas speciālas licenses. Sevišķi grūti savā profesijā strādāt tiem, kuru darbs cieši saistīts ar nacionālu kultūru — juristiem, žurnālistiem un skolotājiem, jo viņu zināšanas grūti „pārdēstīt" jaunā vidē. Bēgļu speciālistiem jārēķinājās arī ar savu kolēģu atzdomām imigracijas zemēs, kur „iezemieši" baidas, ka bēgļi strādās par viszemākām algām un radīs konkurenci. Politiskā pretestība pret bēgļu speciālistiem pamatojas uz ļoti izplatīto antikomūnisma nostāju, kuras dēļ daudzas valstis baidas ielaist speciālistus no Austrumeiropas valstīm. No otras puses naidīga propaganda iztēlojusi daļu bēgļu par fašisma kolaborantiem. Jādara viss, lai novērstu šos pārpratumus.

Konferences prezidente vēl atsevišķi runāja par DP studentu stāvokli, par ko vēl jāvāc sīkākas ziņas, par „nelietojamo profesiju" grupām, par to, ka neviena valsts negribēs uzņemt intelektuālo profesiju speciālistus, kas vecāki par 50 gadiem. Pēc viņas vērtējuma pašlaik esot ap 30 000 bēgļu, kas tieši vai netieši ietilpst intelektuālo profesionāļu grupā.

Konferences ievadījumā vēl runāja IRO generālsekretāra vietnieks Piers Jakobsens, kas starp citu sniedza ziņas par IRO līdzšinējo darbu un par turpmāk paredzēto izvietošanas laukā. Kopš 1947. g. jūnija līdz 1948. g. martam pavisam kopā izvietoti 102 600 DP: Argentīnā — 6000, Austrālijā — 2.500, Beļģijā — 17 700, Brazilijā — 2.800, Kanādā — 14 000, Francijā — 9 000, Anglijā — 42.500, Holandē — 3000, Marokā — 400, Paragvajā — 1 000, Peru — 600, Šveicē — 100, Venecuelā — 3000. Šī gada aprīlī, maijā un jūnijā paredzēts izvietot uz Angliju — 18 000, Franciju — 3000, Beļģiju — 2.400, Holandi — 500, Dienvidamerikas valstīm — 11 000, Kanādu — 12 000, Austrāliju — 5000, Ziemeļafriku — 200. No jūlija līdz gada beigām IRO cer izvietot dažādās valstīs vēl 320 000 DP.

Par konferences darba gaitu un atzinumiem delegāts A. Āboliņš mums izteicās:

„Konferencē piedalījās 9 latvieši: no Zviedrijas — A. Bulle, franču joslas — J. Ruģis, angļu joslas — N. Rozenauers, J. Prīmanis, M. Keņģis, Fr. Gulbis un K. Ādamsons un no amerikāņu joslas — V. Grasmanis un es. Darbs noritēja 5 apakškomisijās pēc speciālitātēm. Svarīgākais atzinums bija, ka par katru intelektuālo darbinieku jāsagatavo tehniskā pase, ko IRO uzglabās savā kartotēkā, bet pēc tam mēģinās sagādāt šiem speciālistiem darbu dažādās zemēs viņu īstajās profesijās. Pašu datu sagatavošanai IRO joslu apjomā izveidos īpašu visu DP tautību arodu organizācijas, kas vajadzīgos datus savāks un pārbaudīs. Te gan tūdaļ arī jāpiebilst, ka šis labi domātais plāns mazākais pašreiz vēl nesola necik drošus panākumus. Turpat konferences laikā Kanādas pārstāvis paskaidroja, ka Kanāda gan ļauj intelektuāļiem iecelot savā zemē, bet sākumā 1 gads tiem jānostrādā fiziskā darbā.

No bēgļu pārstāvju ziņojumiem viens no interesantākajiem un zīmīgākajiem bija A. Bulles ziņojums, kā Zviedrijā nokārtota bēgļu problēma. Šobrīd Zviedrija, šķiet, ir vienīgā zeme, kur šis jautājums patiesi atrisināts humāni, laujot katram strādāt viņa speciālitātē pēc tā spējām, ar ko ir apmierināti kā darba devēji tā nēmēji. Tāpat jo zīmīgs bija arī igauņu žurnālista G. Helbemā ziņojums, kas kopš gada kā Eiropas brīvprātīgais strādnieks nodarbināts Anglijā. Šis ziņojums ilustrēja, cik nedibināti ir dažkārt dzirdētie ieskati, it kā DP intelektuāļi Vācijas nometnēs gaidītu tikai savai profesijai atbilstošu darbu. Helbemā minēja daudzus gadījumus, kur augsti kvalificēti speciālisti, tagad „brīvprātīgie strādnieki" Anglijā, veic visnepateicīgākos fiziskos darbus, pie tam sadzīvē būdami pakļauti noteikumiem, ka precētie pāri viens otru to mitekļos var apmeklēt tikai zagšus.

Konferences līdzekļi bija ļoti ierobežoti, tā kā mums, dīpīšiem, vajadzēja stipri nodarboties arī ar „personīgo izmitināšanās" problēmu. Ļoti izpalīdzīgi te bija „normālo zemju" delegāti. Delegātu sastāvs, gan pēc profesijām, gan tautībām bija ļoti raibs, jaunākais delegāts bija 28 g. vecais žīdu mūzikis E. Farago, bet vecākais 60 g. v. rumāņu garīdznieks S. Smereka."

Šim numuram pievienotas 2 lapaspuses, kuras saņem ATPŪTAI pasūtinātāji.

Meklē iespējas plašākai izceļošanai

LCK VICEPRIEKŠSĒDIS PADERBORNAS TRANSITNOMETNĒ

LCK viceprieksšēdis un britu joslas delegācijas vadītājs A. Trapāns šajās dienās ieradās Paderbornā, lai noskaidrotu mūsu tautiešu iespējas iesaistīties darbā Francijā. No franču puses bija vērojama īpaša interese par iespējami augstāka skaita baltiešu izceļošanu. Pašlaik strādnieku Francijai britu joslas nometnēs reģistrēs gandrīz tikai darbam ogļraktuvēs un lauksaimniecībā. Pirmajiem uzturamo ģimenes locekļu skaits nav ierobežots un tie varēšot sekot apgādniekam pēc 2 mēnešiem. Lauksaimniecības darbā iesaistītiem šī iespēja atkarāsies no katra izredzēm sagādāt saviem piederīgiem iztiku un dzīvokli. Ja tas izdosies, tad ģimenes locekļi varēs sekot pēc 3 mēnešiem.

Aizbraucējus virza uz Paderbornu — vienīgo transitnometni angļu joslā izceļošanai uz Franciju. Pieņemot īpašā aroda aptaujā atzīmē katra agrāko speciālitāti un blakus nodarbošanās un, vadoties no šiem datiem izrauga nākamo darba vietu. Pēdējā pakāpe formālitāšu kārtošanā Paderbornā ir darba līguma parakstīšana ar nākamo darba devēju. Līgums spēkā vienu gadu.

LCK viceprieksšēdis A. Trapāns franču misijas pārstāvim lūdza atbildes uz vairākiem jautājumiem.

Jautājums: Savā laikā Westward Ho akcijā reģistrējās daudz ģimeņu galvu, kas tomēr nebija ar mieru izbraukt uz Angliju vieni paši. Tagad britu darba ministrija paskaidrojusi, ka šādām personām nav cerību tikt pārvestām uz Angliju. Vai tās var reģistrēties Francijas akcijā?

Atbilde: Protams. Citādi tas būtu, ja būtu parakstīts kāds iepriekšējs darba līgums.

Jautājums: Ir zināmi gadījumi, kur personas ar Westward Ho zīmogu indeka kartē Francijas akcijai nav reģistrētas.

Atbilde: Francu misijai nav ziņu par šādiem gadījumiem. Tos var izskaidrot ar pārpratumu.

Jautājums: Vai baltiešu DP Francijā novietos zināmos apgabalos ar piemērotāku klimatu?

Atbilde: Baltiešus novietos galvenokārt gar Francijas ziemeļu robežu.

Jautājums: Mūsu vidū ir lielāks skaits speciālistu — inženieru, techniķu utt. Vai būtu iespējams tiem rast sevišķu nokārtojumu?

Atbilde: Par to domāts, tehniskie speciālisti var individuāli iesūtīt savus pieteikumus un dzīves aprakstu franču misijai Paderbornā, personīgā apmeklējumā sniedzot tuvākus datus. Labvēlīgā gadījumā viņi var nokļūt Francijā.

Jautājums: Vai iespējama ģimeņu pārvešanas akcijas novilcināšanās ilgāk par paredzētiem 2—3 mēnešiem, kā tas piedzīvots citās akcijās?

Atbilde: Francijas valdība apzinās, ka šis apstāklis ir viens no svarīgākajiem izceļotāju acīs. Turēt doto solījumu tā uzskata par savu pienākumu.

Par savām sarunām LCK viceprieksšēdis A. Trapāns ziņoja LCK angļu joslas delegācijas sēdē, kur nolēma sazināties ar Latvijas sūtni Parīzē O. Grosvaldu. Izceļošanas jautājuma tuvākai noskaidrošanai paredzēts sūtīt uz Franciju latviešu pārstāvi, mēģinot arī vecuma robežu ģimeņu apgādniekiem palielināt līdz 55 g. E. R.

Dziesmu dienām pieteikts 21 koris

Latviešu pirmo vispārējo dziesmu svētku 75 gadu atcerei rīkotām dziesmu dienām Bavārijā 26. un 27. jūnijā Fišbachā līdz šim pieteikts 21 koris ar apm. 700 dziedātājiem. No citiem apgabaliem rīcības komiteja koru pieteirumus pieņem vienīgi tad, ja tas netraucē attiecīgā apgabalā rīkot atsevišķas dziesmu dienas.

Dziesmu dienas Fišbachā paredzēts ievadīt ar visu konfesiju kopēju dievkalpojumu zem klajām debesīm. Tāpat paredzams, ka dziesmu dienu koncertu pārraidīs arī kāds vācu raidītājs. Dziesmu dienu laikā Fišbachas un Valkas nometnē notiks arī vairāki citi latviešu kultūras sarīkojumi — gleznu izstāde un daiļamatniecības skate, rakstnieku sarīkojums un latviešu DP filmas — Kas mēs esam un ko mēs gribam — demonstrējumi. Dziesmu dienas filmēs E. Kraucs.

Nometņu dzīve

LCK uzdevumā žurnāla „Jaunais Vārds" izdevējs H. Skrastiņš no 24. līdz 30. maijam rīko latviešu mākslas festivālu Bad Oeinhauzenā. Sarīkojumu atbalsta angļu militārās iestādes. H. Skrastiņš pašreiz apbraukā latviešu nometnes, vākdams eksponātus gleznu un daiļamatniecības skatei. LCK aicina mākslinieks un daiļamatniekus atsaucīgi nodot savus darbus, jo sarīkojums notiek visu latviešu interesēs.

LCK uzaicina Vācijā un Austrijā pastāvošās latviešu organizācijas (biedrības, kopas, kooperātīvus uc) līdz 7. jūnijam reģistrēties LCK, piesūtot LCK administrātīvai nozarei (Nürnberg 2, Lager „Valka") statūtus, organizācijas atrašanās vietu, valdes sastāvu un valdes locekļu adreses.

ESLINGENĀ pagājušā nedēļā notika latviešu kolonijas 50 padomes locekļu vēlēšanas. Bija 3 kandidātu saraksti. Jaunajā padomē visvairāk vietu — 34. ieguva 1. saraksts, kurā kandidēja kolonijas vecākais K. Kalniņš, E. Laimiņš uc. Līdz šim minētajai grupai padomē bija 30 vietu. No 2. saraksta (J. Vinters, K. Millers uc.) ievēlēja 10 locekļus (līdz šim bija 11), bet 3. saraksta (Briedis, Ābele uc) 6 locekļus (bija 9).

MINCHENES kontrolcentra emigrācijas daļas vadītāis Grebners informēja DP pārstāvjus par privātdzīvojošo izceļošanas iespējām uz Austrāliju. Latviešu izceļotājiem vispirms jāpieteicas BALK birojā, Minchenē (Herzog Rudolfstr. 49), kur pieejama arī tuvāka informācija. Pašreizējā kvote ļoti maza. Nepieciešami šādi dokumenti: mediciniskās pārbaudes apliecība, lūgums Austrālijas vīzai, 3 eks. lūgums atļaujai, 8 fotogrāfijas un pārbraukšanas dokumenti, ko izsniedz transitnometnē. Vēl 3 fotogrāfijas vajadzīgas iebraucot Austrālijā. Privātdzīvojošo skrīninga jautājumā BALK informē, ka skrīnēties var tikai Minchenē, Pfāfenhauzenā, Dachavā, Erdingā, Altētingā, Vasserburgā, Bad Aiblingā, Traunšteinā, Mīsbachā, Garmišā, Murnavaldē, Songovā, Feldafingā, Neilreimanē, Ingolštatē, Freisingā, Neiburgā, Mildorfā, Ebersbergā, Laufenā, Bad Telcā, Rozenheimā, Gautingā, Volfratshauzenā, Altenštatē, Gerestrīdā un Starnbergā dzīvojošie tautieši.

KORP. DZINTRAS gada svētku sanāksme notiks 23. maijā Eslingenā. Pieteikties pie M. Bušas: (14a) Esslingen N., Tannenbergerstr. 7—1.

Atjaunos mazpulku darbību

BIJUŠO MAZPULKU DARBINIEKU SANĀKSME ANSBACHĀ

Atjaunot mazpulku darbību trimdā Vācijā nolēma bijušie mazpulku darbinieki sanāksmē Ansbachā, atzīstot, ka tādā veidā jauniešus vairāk izdosies saistīt pie zemes — mūsu tautas spēka un dzīvības avota. Sanāksmi, ko atklāja LCK viceprieksšēdis L. Rozentāls, organizēja Latvijas agronomu biedrība. Piedalījās ap 50 bijušo mazpulku darbinieku.

Vienbalsīgi pieņēma māc. Arn. Lūša izstrādātos noteikumus mazpulku darbības atjaunošanai. Pie Latvijas agronomu biedrības nodibināja mazpulku organizācijas padomi. Tajā ievēlēja inž. I. Zubānu, māc. Arn. Lūsi, agr. O. Rituma, agr. A. Šteinhardu, agr. K. Zītaru, agr. Kibēnu, agr. A. Eglīti, prof. P. Starcu, agr. J. Venneru, agr. P. Finartiju, A. Birznieku, H. Muižnieci, H. Saukantu un agr. A. Spodri. Šī padome būs idejiskais centrs, kas rūpēsies par mazpulku mērķu iedzīvināšanu trimdas jaunatnē un uzņems sakarus ar šāda veida organizācijām citās zemēs. Visās nometnēs iespēju robežās organizējamas mazpulku vadītāju un dalībnieku kopas. Mazpulkos var iesaistīt arī jaunatni un darbiniekus, kas agrāk šajā organizācijā nav sastāvējuši.

Mazpulku atjaunošanas darbu angļu joslā uzņēmās agr. A. Eglītis, saziņā ar Latvijas agr. b-bas angļu joslas valdi. Sanāksmi beidza ar mazpulku himnu „Lai ar sauli laukā ejam".

Daugavas Vanagu fonds Anglijā

Daugavas Vanagu amerikāņu joslas valde ziņo: „Anglija ir zeme, kuŗa savas durvis ieceļošanai atvērusi visplašāk, uzņemot latviešu emigrantus vislielākā skaitā. Tur nokļuvušie mūsu bij. karavīri, sūtņa K. Zariņa protektorātā, saslēgušies Daugavas Vanagu fondā, lai atbalstītu tos tautiešus, kam šodien kā invalidiem nav iespēju Vāciju atstāt.

Daugavas Vanagi Anglijā, atrazdamies relātīvi labākos dzīves apstākļos, apzinoties pienākumu pret tiem saviem cīņu draugiem, kas par dzimteni un tautu ziedojuši savu veselību un locekļus, ir raduši iespēju atlicināt daļu smagā darbā gūtās izpeļņas, lai apģērbu un citu nepieciešamību veidā atbalstītu Vācijā palikušos. Tā nesen fonda valde nosūtījusi uz Vāciju sekojošu sūtījumu — 5 sporta bikses, 19 sporta kreklus, 19 kreklus, 90 p. zeķu, 8 virskreklus, 8 p. kurpes, 11 apakšbikses, 7 mēteļus, 3 vēja jakas, 5 bikses, 5 blūzes, 10 p. cimdu, kā arī par 25 mārciņām dažādus medikamentus. Ceļā atrodas kāds DV fonda Kioras nodaļas sūtījums ar 17 dažādiem apģērba gabaliem, kurus pēc DV aicinājuma ziedoja Northonon-on-Tees Woman's Section.

Amerikāņu un franču joslas latviešu kara invalidu vārdā sirsnīga pateicība visiem atsaucīgiem ziedotājiem un palīdzības darba pašaizliedzīgajiem veicējiem — Daugavas Vanagiem Anglijā".

Žurkas sviesta mucās

Jau vairākkārt gan nometņu un centrālās komitejās, gan presē un preses konferencēl pārrunāts jautājums par pārtikas zemo kvalitāti, ko nometņu iedzīvotājiem piegādā no vācu krājumiem. Līdz šim visi iesniegumi palikuši bez manāmiem panākumiem. Kāds gadījums, kas nesen konstatēts Ingolštatē un par ko mums ziņo Ingolštates DP nometņu starptautiskā komiteja, rāda, cik tālu aizgājusi vāciešu nolaidība pārtikas sagatavošanā.

Marta vidū Ingolštates IRO, kā parasts, saņēmusi no IRO centrālās pārtikas noliktavas Minchenē mucās sviestu sadalei DP. Mucas atvērtas un sviestu ārā ņemot izrādījies, ka polu nometnei „F" un ukraiņu nometnei nodotajās divās mucās ap vidu sviestā iespiestas divas beigtas žurkas. Ukraiņu nometnē žurka un pienotavas adrese, no kuras sviests piegādāts, nofotografēta un uzņēmumi piesūtīti arī mūsu redakcijai. Sviests mucās iesaiņots: Molkerei Johann Hösl, Jettenbach am Inn, 5. 3. 48.

Pēc protokola sastādīšanas par atrasto ziņots IRO nodaļai un pēc tās rīkojuma sviests nogādāts atpakaļ uz Mincheni. Par gadījumu nosūtīts ziņojums arī IRO Minchenes apgabala pārvaldei.

Ingolštates DP starptautiskā komiteja lūdz citas nometnes, kur eventuāli būtu konstatēti līdzīgi gadījumi, par to paziņot, lai attiecīgās iestādes varētu sākt kopēju akciju.

PC IRO centrālais meklēšanas birojs Arolsenā meklē:

Katerīnu Apsīti, dz. 1880, pēd. ziņas no Svērinas; Valiju Apsi, dz. 1917. 9. 9. Ļeningradā, pēd. ziņas no Dancigas; Stefaniju Afanasjevu, dz. 1901. Minskā; Albertu Kakstu, dz. 1921. 26. 2. Asarē; Visvaldi Kaksti, dz. 1924.; Vodemāru Brūno Edgaru Kaktiņu; Mariju Mitrosenko, 40 g. v.; Aleksandru Kropi, dz. 1881., pēd. ziņas no Drezdenes; Leonīdu Rozi, dz. 1925. 20. 5.; Annu Almu Rovi, dz. 1912. Rīgā; Rudolfu Rovinu, dz. 1926., pēd. ziņas no Salaspils; Birutu Ruceni, no Rīgas; Gitteli Rudovu, dz. 1898. 12. 2. Polijā; Herbertu Rudovu, dz. 1925. 17. 5. Frankfurte M.; Renē Rudovu, dz. 1932. 10. 3.; Teodoru Rudovu, dz. 1930. 4. 7. Frankfurtē M., visiem ziņas no Luksemburgas; Arturu Rumpi, dz. 1903; Elgu Rungu, dz. 1925. 9. 2. Aizputē, pēd. ziņas no Desauas Muldas; Nikolaju Rozi, dz. 1916. Skrundā; Ritu Rozenieci, dz. 1927. Daugavpilī, pēd. ziņas no Vācijas; Nikolaju Bukānu vai Bukeli, 58 g. v., dz. Rīgā, no Alūksnes; Karlu Gedroviči, dz. 1922. 4. 7. Rīgā, pēd. ziņas no Grosenheimas; Vladimiru Jansonu, dz. 1913. 28. 7., pēd. ziņas no Doelavu, Hal-

iespējas zceļošanai

ERBORNAS TRANSITNOMETNĒ

Tagad britu darba ministrija paskaidrojusi, ka šādām personām nav ierību tikt pārvestām uz Angliju. Viņtās var reģistrēties Francijas akcijā.

Atbilde: Protams. Citādi tas būtu, ja būtu parakstīts kāds iepriekšējs darba līgums.

Jautājums: Ir zināmi gadījumi, kur personas ar Westward Ho zīmogu indeka kartē Francijas akcijai nav reģistrētas.

Atbilde: Franču misijai nav ziņu par šādiem gadījumiem. Tos var izskaidrot ar pārpratumu.

Jautājums: Vai baltiešu DP Francijā novietos zināmos apgabalos ar piemērotāku klimatu?

Atbilde: Baltiešus novietos galvenokārt gar Francijas ziemeļrobežu. ā

Jautājums: Mūsu vidū ir lielāks skaits speciālistu — inženieru, tehniķu utt. Vai būtu iespējams tiem rast sevišķu nokārtojumu?

Atbilde: Par to domāts, tehniskie speciālisti var individuāli iesūtīt savus pieteikumus un dzīves aprakstu franču misijai Paderbornā, personīgā apmeklējumā sniedzot tuvākus datus. Labvēlīgā gadījumā viņi var nokļūt Francijā.

Jautājums: Vai iespējama ģimeņu pārvešanas akcijas novilcināšanās ilgāk par paredzētiem 2—3 mēnešiem, kā tas piedzīvots citās akcijās?

Atbilde: Francijas valdība apzinās, ka šis apstāklis ir viens no svarīgākajiem izceļotāju acīs. Turēdoto solījumu tā uzskata par savu pienākumu.

Par savām sarunām LCK viceprieksšsēdis A. Trapāns ziņoja LCK angļu joslas delegācijas sēdē, kur nolēma sazināties ar Latvijas sūtni Parīzē O. Grosvaldu. Izceļošanas jautājuma tuvākai noskaidrošanai paredzēts sūtīt uz Franciju latviešu pārstāvi, mēģinot arī vecuma robežu ģimeņu apgādniekiem palielināt līdz 55 g.

E. R.

VĒSTULES REDAKCIJAI

K. Pagasts, Dinkelsbīlē

KĀPĒC ES NELASU LAIKRAKSTUS

Neesmu ne vientulnieks, ne atkritējs no tautas kopības, kā dažreiz dzirdēts. Vienmēr esmu interesējies par notikumiem un to gaitu, bet tagad latviešu laikrakstus vairs nelasu.

Sākumā mums bija tikai rotējas lapiņas ar nedaudzām korespondencēm par vienu vai otru nometni, vēlāk nāca plašāki izdevumi un tagad Rietumvācijā ir četri latviešu laikraksti, kas varētu līdzināties citiem laikrakstiem.

Nepiederu nekādam nogrupējumam un man nav arī nekādu aizspriedumu pret vienu vai otru laikrakstu. Mani iebildumi vērsās pret visiem laikrakstiem un vienīgā reizē tos varētu izteikt varbūt šādi: „Žurnālistu kungi, jūs esat pazaudējuši pašu svarīgāko — kontaktu ar saviem lasītājiem!"

Nezinu, kā tas gadījies, bet trīsdā mūsu žurnālisti sastopami visvairāk pie redakciju galdiem vai LCP, LCK, LOA, ALK, LKPP un itās līdzīgās sanāksmēs un apspriešanās. Parastais lasītājs, kas mitinās nometnēs, žurnālistus savā vidū nana reti. Tāpēc arī nav brīnums, a mūsu laikraksti raksta par visu o, tikai ne par ļaužu ikdienas rūpēm, kas varbūt ir gan sīkas, bet omēr reizē ļoti svarīgas.

Tikai viens piemērs: Pag. gada eptembrī jeb oktobrī mūsu laikraksti lieliem virsrakstiem ziņoja, a līdz gada beigām izvietošot 30 o amerikāņu joslas DP. Sekoja kaitļi un saraksts par zemēm, kas isas gatavas mūs uzņemt. Tie bija ārdi. Kāda ir īstenība, to mēs visdzējām. Tiesa, arī žurnālisti ir lvēki! Viņi jau nevarēja zināt, kaiem. Kanāda tikai sola uzņemt 0 000. Bet tādā gadījumā pāris mešus vēlāk tikpat lieliem virsrakiem nevajadzēja ziņot, ka Kāda uzņemamo skaitu paaugstinānsi uz 20 000 vai pat 30 000, jo mēnam, kā notiek izceļošana praksē. Nometnēs bija veselas nodarbāto grupas, kas saņēma atlīdzību ienīgi cigaretēs. Šī vērtība bija isiem zināma un nometņu vadītāentās izkārtot strādājošos tā, lai smaz no lielākām ģimenēm būtu ds strādnieks. Tagad noteikta cāda kārtība. Cigaretes un nodanāto papilddevas saņem tikai tas as saņem, atalgojumu naudā. Visārējie nometnēs nodarbinātie, ņem neko. Neko nevarētu ietaujaunā kārtība dotu kādu ietaumu. Taču nometnēs saņemamās garešu kopskaits mazinājies jomaz. Jaunā kārtība ļoti smagi sitīs ši nometņu iemītnieku vairākeši t. s. mazos ļaudis. Mazu, tieši t. s. mazos ļaudis. Mazudis šķirsta laikrakstus un meklēt meklē — velti.

Izredzes uz DP iekļūšanu ASV

„BALTIEŠI VARĒTU IZLIKTIES PAR KRIEVIEM," APGALVO „SATURDAY EVENING POST"

„Daļai nožēlu izpelnījušo Eiropas DP beidzot varbūt radīsies iespēja dot sāvu daļu ASV labklājībai un aizmirst trūkumus, ko tie pārcietuši," raksta „New York Herald Tribune", ziņodams, ka ASV kongresa tautas tieslietu komisija pieņēmusi likumprojektu par 200 000 DP ielaišanu ASV, bet piebilst: „Tas tomēr nenozīmē, ka pārvietotām personām jau būtu jāsāk sainot savu īpašumu atliekas. Iekams projekts var kļūt likums, tas būs jāpieņem kongresa tautas pārstāvju namā. Paredz, ka tas notiks drīz. Bet tad senātam būs jāpiekrīt atsevišķiem pārstāvju nama projekta pantiem, vai arī tautas pārstāvju namam būs jāpiekrīt senāta projekta noteikumiem. Senātori vēlas ielaist tikai 100 000 DP divos gados un vēlas, lai puse no tiem būtu lauksaimnieki un puse no Baltijas valstīm, ko ieņēmusi Padomju Savienība."

„Arī pārstāvju nama juridiskā komisija piesaistījusi daudz saišu cēlsirdībai", tālāk saka „New York Herald Tribune" un paskaidro, ka iekams DP varētu novietoties kādā ASV štatā, iepriekš nepieciešams attiecīgā štata gubernātora paziņojums, ka viņa apgabalā ir saimnieciskas iespējas DP novietošanai. Praktiski tas nozīmētu to, ka gubernātors varētu noraidīt DP vienkārši pazinodams, ka tos viņa štatā nevar izvietot. Tāpat arī pārstāvju nama komisijas projektā paredzētas priekšrocības zināmām profesiju grupām — laukstrādniekiem, ārstiem, zobārstiem, slimo kopējām, mājkalpotājām, būvju un apģērbu rūpniecības strādniekiem, vai tādiem, kam ir speciālas zinātniskas, tehnoloģiskas vai audzināšanas zināšanas. Ja pieņemtu pārstāvju nama projektu, tad DP iecelotāju skaitu ieskaitītu par parādu attiecīgo valstu kvotām. Laikraksts illustrē šo noteikumu ar praktisku piemēru. Ja, piemēram, iecelotu 18 000 latviešu, tad paietu ap simts gadu, iekams ASV varētu iecelot nākošais latvietis, jo Latvijas kvota ir 236 gadā.

Tālāk „New York Herald Tribune" aizrāda, ka pilnīgi ignorēts Viljems Stretons, kas ierosinājis 400 000 DP ielaišanu nākošos 4 gados. „Viņam labāk jāuzmanas, lai viņu nenodod pretamerikāniskas rīcības izmeklēšanas komisijai," ironiski piezīmē raksta autors.

Arī „Saturday Evening Post", kam pašlaik, atskaitot „Life", ir vislielākais metiens no visiem amerikāņu žurnāliem, kādā rakstā cenšas pierādīt, ka DP ielaišana ASV nebūt nebūtu „pretamerikāniska rīcība". Raksta virsraksts skan: „DP maksātu mums dividendes". Tā autors ir laikraksta ārlietu redaktors Martins Somers, kas apmeklējis Valkas nometni pie Nirnbergas un lot sajūsminājis par spējām un raksturu, ko apliecinājuši šīs nometnes iemītnieki. Viņš brīdina tos, kas negrib uzklausīt nelaimīgo cilvēku lūgumu, ka drīz citas valstis nonems DP krējumu un ja ASV nepasteigies, tās dabūs to, kas paliks pāri. Viņš uzsver, ka DP nebūt nebūtu nevēlami pilsoņi. Raksturodams piedzīvojumus nometnē, viņš uzsver, ka DP nīst komūnismu daudz vairāk nekā caurmēra amerikāņu pilsonis tāpēc, ka tiem bijis daudz vairāk piedzīvojumu ar to. Viņš uzsver arī, ka pretēji dažiem nepamatotiem amerikāņu uzskatiem, „viņi vēlas parādīt pasaulei tieši to, cik smagi viņi varētu strādāt, jo tas ir vienīgais ceļš, lai viņi atgūtu normālu dzīvi."

Somers tālāk aizrāda, ka baltieši „varētu būt noderīgi, ja notiktu neminamais, ko min pārāk bieži, tāpēc, ka viņi prot krieviski un varētu izlikties par krieviem, ja viņus nolaistu aiz padomju līnijām." Viņš gan piebilst: „Es nedomāju, ka tas būtu sevišķi liels iemesls DP apsveikšanai mūsu krastā, bet tos, kas domā, ka karš ar Padomju Savienību nāks drīz, šis fakts varētu iespaidot."

„New York Herald Tribune" plašā raksta autors Verners atstāsta Somera domas un piebilst, ka viņu gan skumdinot kā Somera, tā arī senātoru iestāšanās par baltiešiem. Verners domā, ka vajadzētu atgriezties pie domas, ka visi cilvēki vienādi labi, neatkarīgi no viņu matu vai ādu krāsas. Tālāk viņš piebilst, ka DP labā pašlaik daudz darot arī filma par pārvietotu čechu bērnu, ko ar lieliem panākumiem izrāda Nujorkas kino teātros.

NYHT

NODIBINĀTS J. VĪTOLA PIEMIŅAS FONDS

HAMBURGAS RADIOFONS PĀRRAIDA MIRUŠĀ PROFESORA DARBUS

Mirušo prof. Jāzepu Vītolu Lībekas Forverku kapu smiltājā guldīja 4. maijā, piedaloties tautiešu pārstāvjiem no visiem Vācijas novadiem un neredzēti plašam pavadītāju skaitam. Izvadīšana notika no kapu kapličas, kas bija uzposta ziediem un Latvijas krāsām. Goda ierindā pie šķirsta stāvēja Vītola audzēkņi un latviešu vadošie darbinieki. Atvadu svētbrīdi ievadīja Tēvzemes balvas laureāts Ādols Kaktiņš, nodziedot „Kā kapa zvanis". No lielā latviešu mūzikas meistara atvadījās arī vācu mūziķi, kuŗus pārstāvēja pazīstamais Kondrāta kvartets, atskaņodams izvilkumu no Haidna kvarteta.

Atvadu runu teica prof. K. Kundziņš, uzsverot komponista mūža darba nozīmi un novēlēdams dievišķajām skumjām, ko tagad pārdzīvojam, nest jaunu dzīvību un svētību. Ar Hertas Lūses dziedāto „Saulīt tecēj tecēdama" un Zuikas vīru kora „Mežezerū" izskanēja svinīgais atvadu brīdis. Goda ierinda ņēma šķirstu uz pleciem, sēru gājienam savirknējās delegācijas ar 60 vainagiem un gājiens, kuŗā varēja rēķināt mazākais 1000 dalībnieku, no kapellas sāka virzīties uz priedēm iežogotu ēnainu stūri šajā svešajā kapsētā, kur bija vakta aizgājējam pēdējā atdusas vieta.

Gājienam tuvojoties kapiem, Mērbekas un Gēstachtas apvienotais koris K. Lietiņa vadībā uzsāka „Gājēja dziesmu naktī". Apbedīšanas svinības vadīja prof. K. Kundziņš, prof. E. Šmīts un māc. K. Briedis. Kad uz šķirsta krizdamas sāka dimēt kapa smiltis, koris pavadītāju sēras un svinīgumu savija korā ar nemirstīgajām „Gaismas pils skaņām". Tad pie atbēdātā kapa nāca delegācijas un deputāti, lai ieliktu pēdējos atvadu vārdus un vainagiem un ziediem nodotu pēdējā sveicienu. Saeimas prezidija priekšsēža un Latvijas CP Ārējā [illegible] O. Sīlis, LCP vārdā — Jānis [illegible], LCK vārdā — A. [illegible], LPB — J. Mūrnieks, Baltijas [illegible] — A. Ābele, Slezvigas-Holšteinas [illegible] — Sk. Jaunzems, Latvijas konservatorijas — P. Sakss, Latvijas universitātes — prof. P. Kundziņš, Baltijas universitātes — prof. L. Slaucitājs, Dziesmu svētku rīc. kom. prezidija un Fišbachas nometnes — J. Poruks, igaunu un lietuviešu pārstāvji, trimdas laikrakstu redakcijas, Lībekas vācu teātris un orķestris, latviešu skaņu mākslinieki un viņu organizācijas, Eslingenas mākslinieki, trimdas teātri, LSK, vecie strēlnieki, Daugavas vanagi, Penklubs, Preses biedrība, draudzes un daudz tautiešu ar ziedu veltēm. Svētbrīdi noslēdza Latvijas himna.

Mūs informē, ka nodibināts Jāzepa Vītola piemiņas fonds, un ierosināts projekts celt kapa piemineklī. Līdz laikam, kamēr to pagatavos, Eslingenas mākslinieki apsolījuši nolikt pie aizgājēja kapa piemiņas plāksni.

„Miris viens no Eiropas ievērojamākiem mūziķiem", 30. aprīlī pl. 18.45 par prof. J. Vītola nāvi ziņoja Hamburgas radiofons, kas klausītāju skaita ziņā ir trešais lielākais radiofons Eiropā. 20. maijā pl. 15.30 Hamburgas radiofons pārraidīs Vītola koncertu stīgu kvartetam.

E. R.

Tikai darbs paver ceļu citiem

Kāda latviete, kas no Austrijas izbraukusi darbos uz Kanādu, raksta:

„Jāstrādā ir daudz. Visā mūžā neesmu savās rokās turējusi tik daudz trauku kā tagad. Delnas kļuvušas cietākas, bet vai tā kāda nelaime! Esam pamatīgi nogurušas, bet no šī darba vēl nemirsim. Es tām biju sagatavojusies, kāpēc nemaz neesmu pārsteigta. Tām tautietēm, kas Kanādā gaidīja izpircēju, tagad ūvaimanā. Būtu labāk, ja viņas paliktu Austrijā, jo šeit tās vieglī saganādē iespējas cilvēkiem, kas vēl atrodas Eiropā un būtu ar mieru braukt šurpu kaut vai akmeņus ceļā.

Kāda tautiete, kas agrāk dzīvojā Ilzenbachā pieprasīja, lai viņu sūta atpakaļ uz Austriju, kaut viņas darbs daudz vieglāks par manu. Svešā zemē atbraukuši nevaram prasīt, lai mūs līgumā paredzēto 1 gadu liek pagulēties atpūtas namā vai apprecinātu ar miljonāriem.

Kas tā domā, tām tautietēm Austrijā patika labāk. Dāudzas meitenes ar savu darbu cenšas pavērt ceļu palikušajiem, citas to atkal saboj. Lai arī pārējie tautieši ticšām tiktu šeit, tad nepieciešams jau atbraukušo latviešu kārtīgs darbs."

Lasiet A. Ceiduera grāmatu par Kanādu

Knuts Lesiņš

Soneta rakstā

Es Tevi mīlēju kā dailī un kā dzeju;
Kā to, kas nezināms ir mūsos likts
Un dus kopš bērna dienām neaiztikts;
Kā gaismu plīvošu pār tālu, tālu eju.

Pa gadu vītnēm aizvien dziļāk tumsā
skreju,
Un mīla kluvusi ir sāpju bikts
Pret brīnumu, kas mājo nesatikts
Kaut kur — un izdziest, kad tam
lūko skatīt seju.

Mans smaids vēl palicis arvien tāds
pat, kā bija,
Kad acis Tevi domās samatīja,
Kaut neticīgāks es pret citiem un
pret sevi.

Tu — nebūdama — tomēr visu, visu
devi;
Un gaišāka šķiet tālo dienu eja,
Kaut esi sapnis vien un skumja dzeja.

Kas īsti notiek LPB angļu joslas kopā

Latviešu preses biedrības angļu joslas kopas valde (O. Liepiņš, E. Skujenieks, H. Krūmiņš, O. Akmentiņš) lūdz publicēt šādu paskaidojumu, kas datēts ar 4. maiju:

„LPB angļu joslas kopas valde paskaidro, ka LPB prezidija sēdē Karlsruē š. g. 18. aprīlī no angļu joslas kopas neviens nav piedalījies. Ziņojums par šķelšanos kopā nepamatots, jo izslēgšanas tikai 2 biedri, bet nākuši klāt daudzi jauni. Šlezvigas-Holšteinas apgabala pārstāvis St. Jaundzems nevar būt kompetents spriest par kopas darbību, kas izvērsta visā joslā. Viņš nav centies aizkavēt laikrakstu izbeigšanos savā apgabalā un neko nav darījis to atjaunošanai. St. Jaundzema juridiskās daļas vadītājs F. Lūkins nav tiesīgs sniegt saistošu atsauksmi par kopas goda tiesas darbu. Viņa minētais spriedums J. Rudzīša un O. Liepiņa lietā nav nemaz spēkā stājies, jo attiecīgā tiesas sēdē pārkāpti procesa noteikumi. Kopas valde atzinusi, ka O. Liepiņš Lībekas mākslinieku nav aizkāris. Noskaidrojies, ka presē publicētos paraksts savācis St. Jaundzema ierēdnis J. Rudzītis, kas apgabalā ieņem kultūras nozares vadītāja vietu, lai gan nav vēlēts apgabala komitejas locekļiis, kā tam jābūt pēc latviešu organizāciju noteikumiem."

Pasvilpo

(Vēstule draugam)

„— Hok! Man rokas ķešās — un zāģē! Strādāt? Vai tu esi matījis kādu, kas ar strādāšanu kur ticis? Darbs nav velosipeds. Ņemsim par provi zirgu. Visu mūžu nolīkšņā, līdz lūpa pie zemes. Un paskaties kaķi! Samtaina dzīve. Pastiep priekšiņu, pastiep muguriņu un uzceļ bomi. Prieks no tāda lopa. Vot, tā ir dzīve! Tu mani, tik silta saulīte, mākoņīši bez slapjuma, un pie zemes — sēdi kur vien tīk. Vecīt, nerentējas locīt muguriņu.

Tu teiksi — jā, bet kā tad ar kapeiku? Sīkums. Galviņu, tikai galviņu vajaga. Ar tām pašām strimaliņām. Zin', tur augšā, iet lēti zaļās. Pie Kaseles paķer sāli līdz, un, brālīt, te lejā var taisīt baigu rubuli. Mēs ar Šuru vienu mucu iesālījām. Nu, smakele jau gan branga. Tapetes lobas nost, bet turēt var!

Citiem gan tas netīk. Sūta cedeles, lai malku vedot, tīrot pagalmu, un nez ko vēl. Bet ko tad džūdītes teiks, ja mēs pie kokiem pielikti būtu? Nē, — uzsvilpo!

Mana Džudīte viendien teic: — nu, kas ar džiteborgu? Okē! — es atsaku. Vecais gan noblisināja redzoklus un pēcāk prašņā: kas šī tev tāda? Nu, šī man tāda kā rada sanāk. Redz, viņas vectēvam bija Fahrenheita termometrs un šī pati pag. Jānos kopā ar manu brāli — darba rotas virsnieku — braukuši ar Heidelbergas OEG vilcienu. Tā i palika. Tu, saproti, — ko es bez džudītes. Bet tu ar to darbu? Nāc labāk pie puikiem! Pasvilpo!"

Tavs Riks

Ilze Šķipsna

OTRĀ KRASTĀ

NOVELE

(4. turpinājums)

To es nezināju. Nē, to es nezināju, — tas bija viss, ko viņa teica. Es nekā nesapratu. Es domāju par viņa ap ceļu priekšā redzēju katru viņas kustību, un dzirdēju katru vārdu, ko viņa teica. „Mēs te bijām," viņa teica, un es ateerос viņas balss svešādo skaņu un to, ka viņa bija aizgājusi, nepateikdama, ar ko viņa kopā staigājusi pa šiem pašiem kalniem. Žēlums, sāpes, greizsirdība un mīlestība mani plosīja ar varenu spēku, un tam visam bija par maz vietas manās krūtīs. Nevarīgas dusmas mani mocija un mani radās nojaura, ka esmu aplami darījis, atvezdams viņu šurp. Te bija kaut kas, ko es nepazinu un nesapratu, bet kas viņu turēja savā varā, nekad nelaudams viņai pilnīgi atbrīvoties. Es jutu, ka kaut kur dziļi iekšā kā liela tumsa manī auga apziņa, ka cerības ieraudzīt viņas acis smaidu, kas domāts man, ir bijušas veltas. Es biju bezspēcīgs. Skaidri es sapratu tikai to, ka viņa bija aizgājusi. Šī doma nepārtraukti sitās pa maniem deniņiem kā asiņu pulsēšana. Es pats biju kā taurinš, ko nerātni zēni dzīvu piespraudūši korķa gabalam. — kustini spārniņus, cik gribi, aizlaisties tomēr nespēj nekur. Tikai sāpes tiek.

Viss bija kļuvis tumšs un kluss, tikai ezers kaut ko runāja, čāpstinādams viļņu lūpas. Zvaigznes ataūsa pa vienai un negribīgi. Sala.

* * *

Jaunā diena mani pamodināja spoža un zvilaina. Gulēdams bridi gultā un skatīdamies saules staros, kas ņipri rotaļājās uz gultas gala, es uzmirkli pat aizmirsu savas smagās domas, kas visu nakti nebija mani atstājušas, mocīdamas kā smags un grūts miegs. Vienu īsu bridi man bija viegli un labi.

Kad es izgāju ārā un jutu, ka gaišā diena plūst man apkārt, kā saulē kaist kalni un ūdeņi margo, kā visa pasaule skan un mirdz, tad es pēkšņi jutos tik nelaimīgs, ka gandrīz varēju raudāt pats par sevi. Es biju viens pats, apmaldījies un pazudis kalnu skaistumā. Viņa bija aizgājusi pati savu ceļu, — ak, viņa!

Apsēdos krastmalā un, galvu saņēmis rokās, skatījos kā zalie, veiklie viļņi cēlās un grima. Es nekad nebiju domājis, ka skaistums tā var sāpēt. Katrs gaišais, vizošais mirklis man sāpēja un dedzināja ar savu svelmi. Cik neaptverami skaisti būtu bijis tagad staigāt kopā ar viņu kaut kur augstu kalnos vējā un saulē! Brīvi un laimīgi mēs kāptu, izbaudīdami savu loceklu veiklumu un spēku un ar katru elpas vilcienu ielejotu lielu, dzīvīgu prieku! Ai, skaistums!

Strauji sāku mest baltus oļus zaigajā ūdenī un ar katru kritiena troksni skaļi saucu: kāpēc, kāpēc tas tā?! Es to nezināju un nesapratu, es tikai redzēju, ka esmu viens pats. Mazi vilni rotaļājās man pie kājām, un gaiši zila dūmaka stalēja gar kalnu galotnēm, sveicinādama mani. Varbūt tā sveicināja arī viņu. Nopuos un sadūcu sevi. Es negaidīšu viņu, es sev teicu. Es negaidīšu viņu, es atkārtoju skaļā balsī, pats klausīdamies un baudīdams šī vārdu cietī iegulas manī. Es pieņēmu mieru un cietu un atgulu mātus, ko vējš niekodamies bija saaudis. Vēlreiz paskatījos turp, kur maka akmeņainā, laimīgā taka, pa kuŗu mēs abi vakar bijām gājuši. Ilku ilgu aizvijās koku starpā. Varbūt viņa nāks par to apnākal, es nevīlos ieņemtos un jūtu, ka karsts vilnis sākāpj man vaigos. Bridi vilcinājies, apgriezos un gāju uz otru pusi. Es sekoju svešai takai gar ūdeņu malu, kapu pa vientulu ceļu augstāk klintis un devos arvien tālāk un tālāk, gribedams aiziet prom pats no sevis.

Kad vēlā pēcpusdienā atgriezos, biju noguris un izmisis. Nekā, nekā es nebiju atradis, nekur aizgājis, tikai kailas klintis visur bija mani apsveikušas. Tās bija redzējušas, cik smagi mani soļi, cik grausīgs biju gājis, beidzot noguris, nobrāztām rokām atkritis uz skuvainā klints bluķa, ilgi cīnīdamies pats ar sevi. Siltais vējš man bija sekojis, purinādams matus un glāstīdams vaigus, un ar katru mirkli es biju kļuvis maigāks un padevīgāks. Es devos atpakaļ noliektu galvu, sevi brīnīdamies, cik ātri tagad krita soļi un kā elpa krūtīs strauji cēlās un grima.

Apstājies baltās viesnīcas priekšā, acīm pētīju ceļu, pa kuŗu viņa varēja nākt. Viņa turēja mani savā varā tāpat, kā tas, ko es nezināju un nenazinu, nekad neatlaida viņu.

Pēkšņi dzirdēju, ka, vīram lēni iečikstoties, atvēras logs man aiz muguras, un es izdzirdu glaimīgo viesnīcnieces balsi:

„Kur tad jūs bijāt visu dienu," viņa vaicāja un viltīgi smaidīdama piebilda: „Jaunā dāma bija šeit u paņēma savu mēteli."

Es straujī apgriezos.

„Kur viņa palika? Ko teica?" saucu iedēdzies un nepacietīgs, jūtdams, ka karsta vērsma aizrauj mūnu elpu. Man šķita, ka viesnīcnie tīšam vilcinās, vārdus lēni veldam pār lūpām.

„Viņa bija te pirms kādas stund Teicās braukt tālāk uz mazo ezer Arī jūs tur varat nokļūt ar nāko laivu."

„Ko vēl?"

„Vēl viņa teica, ka esot bi skaists, bet bīstams kāpiens. P jums nekā." Es apgriezos un skrē cik vien ātri soļi mani nesa). Lie baltā laiva jau ieņi supojās prom platajām, skanīgajām laipām, kad tajā iekāpu. Biju aizelsies un sākar un nemaz neklausījos laivas vadītā rājienus. Biju satraukts un nepac līgs.

(Turpmāk beigas)

Inženieriem sava apvienība

PIRMĀ LATVIEŠU TECHNISKO DARBINIEKU KONFERENCE

Latviešu inženieru un tehniķu konferencē, kas notika 8. un 9. maijā Eslingenā, un kurā piedalījās pāri par 250 technisko darbinieku, nolēma nodibināt Latviešu inženieru apvienību. Tajā par biedriem var būt inženieri, architekti un techniķi. Ievēlētajai apvienības pagaidu centrālai valdei uzdeva rūpēties par iespējām žurnāla izdošanai, kā arī lūgt LNP uzņemt padomes sastāvā latviešu technisko darbinieku saimes pārstāvi. Centrālajā valdē, kas sastādās no prezidija un nodaļu pārstāvjiem (atsevišķās Vācijas okupācijas joslās un citās valstīs), ievēlēja: par prezidija priekšsēdi prof. V. Burkevicu, par vietniekiem Dr. ing. N. Rozenaueru un ing. L. Bērziņu, par sekretāru dipl. ing. M. Grietēnu, vietnieku dipl. ing. Rogu, kasieribiedrzini ing. K. Kāli, par nodaļu pārstāvjiem, kas organizēs apvienības nodaļas savā okupācijas joslā: angļu joslā dipl. ing. N. Zoldneru, amerikāņu joslā dipl. ing. F. Šalmi, franču joslā dipl. ing. Raudzepu. Prezidija priekšsēdis, sekretārs un kasieris-biedrzinis, kas visi ir Eslingenas kolonijas iedzīvotāji, sastāda apvienības eksekutīvo prezidiju, kas būs faktiskais izpildorgans.

Konferences lielāko daļu aizņēma referāti, galvenokārt par speciāliem techniskiem jautājumiem. Referātus nolasīja Dr. ing. N. Reinfelds, dipl. ing. F. Eferts, K. Lazdiņš, K. Ieleja, V. Zālīte, K. Grabis, V. Pilpe. Nebija varējuši ierasties paredzētie referenti no Zviedrijas — dipl. ing. J. Bubenko un J. Vītols. Par inženieru aroda stāvokli ASV plaši referēja dipl. ing. B. Rutens, bet par IRO konferenci inteliģento profesiju darbinieku izvietošanas jautājumā Dr. ing. N. Rozenauers. IRO tagad nopietni vēlas kaut ko darīt inteliģento profesiju DP izvietošanai, kas gan būs iespējama tikai individuāli un vienai daļai darbinieku tikai pēc pārskološanās. Līdz š. g. 1. martam IRO grupās izvietojusi 102 000 personu, izlietojot 10 milj. dolaru, bet individuāli 29 000 personu, izlietojot 4 milj. dolaru. Laikā no 1948. g. 1. janvārim līdz 1949. g. 1. jūnijam IRO paredz grupu kārtībā izvietot 320 000 un individuāli 36 300 personu. Konferencē izteikti dažādi, dažreiz ļoti pilnīgi pretēji viedokļi. Piemēram, komisija, kas apskatīja studentu akadēmisko arodu jautājumus, vienbalsīgi ieteica atbalstīt Vācijā esošos DP, bet otrs ieteikums bija — pārtraukt studijas Vācijā un nākošā gadā tās atjaunot emigrācijas zemēs. IRO veselības nodaļas pārstāvis J. Kenedijs ieteica neuzsākt studijas medicīnas nozarēs un arī pirmo divus kursu studentiem tās pārtraukt.

Pārrunās par dažādiem jautājumiem Eslingenas technisko darbinieku konference atzina, ka, piemēram, lietišķos rietumvalstu terminoloģijas un Vācijā pastāvošam tiesībām, inženieru arodam lietot apzīmējumus dipl. ing. un techniķus, kas Latvijā beiguši pilntiesīgus techniķumus, apzīmēt par ing. Pēc LCK viceprieksšsēža dipl. ing. L. Rozentāla sniegtajām ziņām, Vācijas rietumjoslās un Austrijā ir 764 latviešu dipl. ing. un 1625 ing.

M. Č.

Chronika

Prof. P. Starcs uzaicināts par vadītāju agrārās un ekonomiskās informācijas biletena (Hamburgā) līdzstrādnieku.

Kārļa Ieviņa romānu Sidrabbirzs izdevis apgāds Ceļš. Anša Bērziņa vāka zīmējums.

Mintauta Eglīša mūzikanta stāsts „Meistara Celma kāzu ceļā" izdevis Gaujas apgāds. Ģirta Arvalža vāka zīmējums.

Jānim Stendzeniekam

piedāvā Čīles pavalstniecību un iespēju piedalīties Londonas olimpiskajās spēlēs

VĒSTULE LATVIJAI NO SANTIAGO

Man izdevies iepazīties ar šejienes „smagiem" vīriem, kāpēc dažiem mūsu tautiešiem no Vācijas un Austrijas varēju izgādāt iebraukšanas atļaujas Čilē. Šo pirmo 6 ģimeņu vidū ir arī basketboliste Marga Otlāne-Buša ar piederīgajiem. Čilieši ļoti ieinteresēti par dažu latviešu vieglatlētu izbraukšanu uz Dienvidameriku. Esmu visu tik tālu nokārtojis, ka mūsu šķēpa mešanas rekordists Jānis Stendzenieks, ja vien viņš gribētu un varētu, šeit dzīvotu lieliskos apstākļos. Viņam piedāvā pāriet arī Čīles pavalstniecībā un startēt Londonas olimpiskajās spēlēs. Čilieši ar prieku maksāt Stendzeniekam cela izdevumus līdmašīnā no Londonas uz Santiago. Ar interesi tagad gaidu Stendzenieka atbildi. Iecelošanas atļaujas, darbu un labu dzīvi Čilē tāgad varu piedāvāt arī latviešu lodes grūdējam Noldim Milleram, šķēpa metējam Rūdolfam Circenim un igauņu lodes grūdējam Augustam Mālšteinam. Vēlāk varēs runāt arī vēl par citiem mūsu sportistiem.

Laiks paliek arvien rudenīgāks. Kokiem birst lapas, kalni kļūst baltāki un vakaros jau jāiekuriha kamīns. Nupat te notika vieglatlētikas sacīkstes. Divi mani trenēti jauni puiši skrēja 100 m. 10.9 sekundēs. Liels prieks bija kā man, tā arī šejienes sporta draugiem. Ar pilnu jaudu vēl strādāju 3 ģimnazīlās, sagatavojot šo skolu vieglatlētus arī sacīkstēm.

Nesen Čilē no Kanādas iebrauca franču slavenais slēpotājs Emīls Alē. Kopā ar viņu pārrunājām Čīles slēpotāju treninu un sacīkšu plānu. Ļstā slēpošanas sezoņa te būs ilgnilā, jūlijā, augustā un septembrī. No St. Moricas atgriezās daži Čīles slēpotāji, ar kuriem biju pazīstams jau Eiropā. Tie stāsīja, ka mani bijušie skolnieki — austrieši un franču tagad turējušies St. Moricas olimpiskajās spēlēs un atveda viņu vēstules. Tā nu man bez vieglatlētikas tagad te paveras ļoti plašas darba iespējas arī slēpošanā.

Santiago, aprilī.

Edg. Laipenieks

Latvieši alpīnistu gaitās

Ir pašam kādreiz jāraugas kalnu sniegotajās virsotnēs, ir pašam jādzird garām traucošās lavīnes apdullinošais pērkons, ir pašam, rāpjoties gar klinšu sienu, jāpalūkojas reibinošajā dziļumā zem kāpām, lai saprastu mums latviešiem tik svešo un mazliet baigo kalnu skaistumu. Jau 1945. g. vasarā radās pirmie latviešu kalnu entuziasti, kas vēlāk nodibinoties nometnei Berchtesgādenā, jau izveidoja krietnu alpīnistu pulciņu. Sākumā pieticīgās kalnu pastaigas pamazām pieauga apmēros līdz grūtiem pārgājieniem, kāpieniem vai nobraucieniem ar slēpēm. Beidzot 1947. g. vasarā pie Berchtesgādenas latviešu YMCAs nodibinājās latviešu alpīnistu klubs, kas droši vien ir pirmā tāda veida organizācija mūsu sporta dzīvē. Par kluba vadītāju ievēlēta Eduardu Paiķēnu. Tagad labākajiem latviešu alpīnistiem vairs nav svešа virves nodrošinājuma, ledus dzelžu un kapļa pielietošana. Kluba priekšnieka vadībā tie uzrāda jau teicamus sniegumus, pārvarot simtiem metru augstas klinšu sienas. Arī citu nometņu DP vēlas pabūt kalnos, tādēļ tūristu un slēpotāju straume uz Insulas nometni nekad neapsīkst, lai gan tūristiem līdz šim bija jāapmetas pavisām necērtās telpās. Lai novērstu šo trūkumu Berchtesgādenas latviešu YMCAs nodaļa ar pasaules YMCAs un Insulas nometnes administrācijas un komitejas atbalstu ierīkojusi Insulas nometnē ekskursantu — tūristu mītni baltiešu DP uzņemšanai. Mītnē ir apmešanās iespējas ekskursantiem. Saņemot vatētu segu un amerikāņu gultiņu ekskursantiem jamaksā RM 3.— par nakti. Tūristiem, kas kalnos vēlas pavadīt vienu nedēļu, maksā ir RM 5.— par nakti, pie kam tūristi baudīs zināmas priekšrocības. Nododot sava apgabala IRO apgādes virsnieka izsniegtu apliecību par izsakāitīšanu no uztura varēs saņemt uzturu no Insulas nometnes virtuves (komitēju un nometņu vadību izdotās apliecības neder). Pie tūristu mītnes YMCAs alpīnistu klubs nodibinājis gidu dienestu. Vietu skaits mītnē ierobežots, kādēļ vēlama iepriekšēja pieteikšanās. Adrese: Latvian YMCA, DP Camp Insula, Strub b. Berchtesgaden. M. Vītols.

FUTBOLISTS, TAUTSAIMNIEKS UN MŪRNIEKS

Viens no latviešu visu laiku ievērojamākiem futbolistiem Eriks Pētersons, 65 reižu spēlēdams Latvijas valstvienībā sekmīgi beidza arī mūsu universitātes tautsaimniecības fakultāti. Pētersons tomēr aprēķinājis, ka ar augstskolas diplomu ir par maz un tagad Eslingenā jau otro mēnesi mācas mūrnieka amatu. Izcilais sportists visu laiku dzīvoja Sondorfas nometnē, bet tagad no turienes pārvietots uz Karlsrui. Viņš pēdējā laikā futbolu spēlē Virtembergas vāciu vienībā FV. 05 Nürtingen, kur ir puslabais uzbrucējs.

LATVIEŠU SPORTISTA STARTS ANGLIJĀ

Latviešu bokseris Legzdiņš, kas tagad strādā ogļraktuvēs Anglijā, Somersetas-Bristoles apgabala meistarībā boksā ieguva meistartitulu pusvidējā svarā. Īsi pēc tam Legzdiņš, iedalīts Dienvidanglijas amatieru vienībā, cīnījās divās sacensībās pret Londonas izlasi, uzvarot vienu cīņu un pēc punktiem zaudējot Londonas pag. gāda meistaram Seriversam. 24. aprīlī, piedaloties Dienvidanglijas ogļraču meistarsacīkstēs Kardifā, Legzdiņš ieguva 4. vietu.

K. R.

Ādolfs Šimanis, Latvijas valsts futbola vienības kādreiz izcilais aizsargs jau ilgāku laiku strādā Anglijā, kur ir kādas lielas ukraiņu darba grupas vadītājs.

Anglu joslas latviešu meistarsacīkstēs futbolā Volterdingena sacīkstē Cerības nometnē Bevernē vāciu tiesneša Blūmes vadībā uzvarēja Bevernu 2—0 (2—0). Volterdingeriešu sastāvā bija „Nors" Hartmanis, „Pētelis Lielais" Lauks, Akmens, Ozoliņš, Vitolds Kārkliņš, Veiss, Feifs, „Papus" Jesens, Baložis, Pladers un Rimma. Lauks ieradās no Falingbosteles trausītnometnes.

Hersbrukas YMCAs latviešu futbolisti sacīkstē Hersbrukā uzvarēja Ansbachas YMCAs vienību 4—1 (3—1). Uzvarētājiem vārtus ieguva Miķelšteins, Jānītis, Baumanis un Didrichsons. Ansbachiešu sastāvā bija vairāki rezervisti. Nepatīkami, ka abu vienību spēlētāji bieži kritizēja tiesnesi.

L. Baltrums, lietuviešu teicamais basketbolists, kas ilgus gadus dzīvoja Rīgā un vēlāk spēlēja Lietuvas Eiropas meistarvienībā, tagad ir Felbachas nometnes iemītnieks. Viņš vēl vienmēr spēlē arī basketbolu.

Fanija Blankere-Koena, holandiešu vairākkārtējā pasaules rekordiste Lionā laboja Holandes rekordu 200 m skrējienā no 24,5 uz 24,2 sekundēm.

Somu pasaules rekordists skriešanā Viljo Heino varēs piedalīties olimpiskajās spēlēs, Londonā, jo pret viņu vērstie apvainojumi par profesionālismu esot nedibināti.

Heins tens Hofs, Vācijas smagā svara boksa meistars saņēmis aicinājumu startēt ASV un Argentīnā.

Kad komūnisti sāks operācijas pret ASV

2 727 JAUNAS LIDMAŠĪNAS ASV AIVĀCIJAI

ASV senats pieņēmis likumprojektu par ASV kara aviācijas palielināšanu no 55 uz 70 kaujas grupām. Projekts ar dažiem papildinājumiem nodots tautas pārstāvju namam. Pēc „Daily Mail" ziņām ASV valdība visdrīzākā laikā pasūtināšot jaunus bumbvedējus, dižu iznīcinātājus un apmācības lidmašīnas, kam jābūt ierindā pirms 1953. gada. Esot paredzams, ka pasūtīs 243 bumbvedējus, 1575 dižu iznīcinātājus un 909 citas lidmašīnas izlūkošanas, transporta un apmācību vajadzībām.

ASV strateģisko gaisa spēku komandieris ģenerālis Kenijs kādā runā izteicies, ka komūnisti „sāks operāciju Amerikā tiklīdz viņiem liksies, ka tie varētu konfliktā uzvarēt", un piebildis: „nav vairs vajadzīgs jautāt vai karaļ briesmas pastāv, jo mēs esam šķērslis tiem, kas cīnas par pasaules pārvaldīšanu. Mēs tāpēc būsim pirmais uzbrukuma objekts."

Kenijs uzsvēris, ka divi okeāni vairs nesargājot Ameriku. „Tas, kas pārvalda gaisu, pārvalda pasauli, un mums vairs nav jāraugas uz austrumiem un uz rietumiem, bet uz ziemeļiem, jo tas ir virziens, no kura nāks ienaidnieka gaisa spēki."

DM, NYHT

„LATVIJAS" ABONEMENTS,

pasūtinot laikrakstu pa atsevišķiem eksemplāriem (līdz 3 eks. iesk.), maksā RM. 7.— mēnesī — ar „Atpūtai", kas iznāk reizi nedēļā — RM. 9.— mēnesī; pasūtītāi kolektīvi vairāk par 3 eksemplāriem — RM. 6.— mēnesī par eks., bet ar „Atpūtai" RM.8.— par eks. Sludinājumu maksa: RM. 3.— par vienslejīgu iespiedrindu vai tai atbilstošu telpu; piederīgo meklēšanas sludinājumi pa pusčetru, bet ne mazāk kā RM. 6.— par sludinājumu.

Abonementu pieteikumi, sludinājumi, naudas pārvedumi un korespondence adresējama „Latvijai", (13b) Günzburg/Do., Bürgermeister-Landmann-Platz 7.

Jānis Ķīvītis †

Tiem krietnajiem latviešiem, kam nav bijis lemts mūža mierā aizmigt savā zemē, bet pēc mocekļu gaitām dzīvi vadzēties svešumā, tagad pievienojies arī Baltijas valstu visu laiku ātrākais skrējējs Jānis Ķīvītis.

Viktors Bucenieks, kas bija viens no izcilākajiem Ķīvīša laika biedriem sporta laukumā, un gandrīz visu Latvijas rekordu īpašnieks garo distanču skrējienos, no savas tagadējas dzīves vietas — Veisenburgas latviešu nometnes mums raksta: „Latvijas 4. maija numurā izlasīju rakstu par pieckārtējo Latvijas rekordistu skriešanā Jāni Ķīvīti. Tagad gribu paziņot, ka lielais sportists jau 1942. g. 10. aprīlī miris. Par viņa ārkārtīgi spēcīgais organismi vērgu gaitās Sibirijā salūzis. Skumjā zina par Ķīvīša nāvi ir patiesa. Pirms nelīga laika šo vēsti paziņoja rekordistu dzīves biedre, kas pagājušā rudenī kopā ar 2 bērniem no anglu joslas aizbrauca uz Zviedriju pie Jāņa Ķīvīša brāļa — basketbola un volejbola tiesneša Ernesta Ķīvīja."

Lai mīļa mums sirsnīgā drauga un cildenā Latvijas atleta piemiņa!

A. S m.

Michaels Botviņiks izcīna pasaules meistartitulu šachā

PSRS lielmeistars Michaels Botviņiks 9. maija vakarā Maskavā intriģējošā sacensībā uzvarēja holandieti Dr. Eivi un, līdzšinējās spēlēs iegūdams 12,5 p., pilnīgi nodrošināja sev pasaules meistara godu. Daudzie skatītāji karaliskās spēles jaunajam karalim ilgi un jūsmīgi uzgavilēja. Par 2. vietu pašreiz sīvi cīnas igaunis Keress un krievs Smislovs. Viņu partiju svētdien pārtrauca.

KARALIS GEORGS 6. ATKLĀS LONDONAS OLIMPISKĀS SPĒLES

Karalis Georgs 6. ceturtdien 29. jūlijā pl. 14,45 atklās olimpiskās spēles Vimbledonas stadionā Londonā.

DAŽOS VĀRDOS

ASV okupācijas iestādes Austrijā atļāvušas savā joslā uz 6 mēnešiem darboties padomju repatriācijas komisijai 10 personu sastāvā. Tā drīkst apmeklēt DP nometnes tikai amerikāņu pavadībā.

Lielākos manevrus kopš 1939. g. angļu flote izdarīs Norvēģijas piekrastē šīs nedēļas beigās.

Dienvidkorejā, ko okupē amerikāņi, pirmdien notika pirmās vēlēšanas. Atmosfaira bija ļoti saspīlēta un kārtības nodrošināšanai bija mobilizēts 60 000 papildpolicistu. Nujorkas radiofons sestdien ziņoja, ka Padomju Savienība gatavojot savu okupācijas spēku atsaukšanu no Ziemeļkorejas, lai tā piespiestu amerikāņus atsaukt savus spēkus no Dienvidkorejas.

Rumānijas drošības policija, pēc Denas ziņām apcietinājusi neatkarīgo sociālistu partijas priekšsēdētāju Peteski, partijas ģenerālsekretāru un citus politikus.

Valdības krize Beļģijā turpinājas un vēl svētdien nebija izredžu panākt vienošanos starp katoļiem un sociālistiem par skolu politiku, kas Beļģijā arvien bijis svarīgs jautājums. Ja vienošanos nepanāks, nebūs iespējams radīt jaunu koalicijas valdību un būs jāizsludina jaunas vēlēšanas.

Spānija atjaunos konsulātus Vācijas rietumu joslās, paziņojusi Spānijas valdība, vienlaicīgi paziņodama arī, ka panākta vienošanās ar ASV, Lielbritanijas un Francijas valdībām par bij. vācu īpašumiem Spānijā. Vienošanās ar Franciju panākta arī par abpusīgu gaisa satiksmes atvieglināšanu.

Lidot no Minchenes uz Frankfurti turpmāk varēs arī vācieši, un lidojums maksās 88 markas.

Sensācija Maskavas 1. maija parādē, pēc Ciriches laikraksta „Die Tat" ziņām bijusi padomju dižu lidmašīnu eskadrila, kas lidojusi pāri Sarkanajam laukumam aviācijas ģenerālmajora Vasilija Josifoviča Stalina vadībā. Viņš esot ģenerālisima jaunākais dēls no otras laulības.

Ģenerālis Veigāns, kas vadīja franču spēkus pret vācu iebrucējiem, tiesā attaisnots no apsūdzības par sadarbošanos ar vāciešiem.

Par 100 miligramu radija pārdošanas mēģinājumu Minchenes militārā tiesa sodījusi ārstu Šneideru ar 5 gadiem cietumā. Radiju viņš piesavinājies slimnīcā Garmiš-Partenkirchenā un gribēja pārdot par 1 300 000 markām.

Teiksmainais Sicilijas bandits Salvatore Džaliano piesūtījis „Giornale di Sicilia" vēstuli, kurā atvainojas, ka kādā kaujā bijis spiests nošaut policistu un 50 000 liru, ko lūdz nodot krustā mētoi. Viņš paskaidro, ka neesot uzbrucis policistiem, bet „bijis spiests šaut uz viņiem, kad tie pārsteidza mani pie kāršu spēles ar draugiem."

27 metru garš un 5,5 m augsts sen izmirušo Dinoateriju sugas zvērs pēc Kalkutas laikraksta ziņām parādījies Himalaju augstienēs, kur viņš „laimīgi ēd visaugstāko koku galotnes". Laikraksti domā, ka tas ir kaut kā patvēries tagadējo ziloņu priekštecis, bet zinātnieki šādu iespēju apšauba.

Čechoslovakijā pieņemta „Sarkanarmijas piemiņas satversme"

SIEVIETE AR REVOLVERI PIESPIEŽ ČECHU PILOTU LIDOT UZ MINCHENI

Čechoslovakijas nacionālā sapulce vienbalsīgi pieņēmusi jauno valsts satversmi. No 300 deputātiem sēdē nepiedalījās 54, kas atzīti par „neuzticamiem" agrākās tīrīšanas akcijās.

Ministru prezidents Gotvalds pēc tam izteicies, ka jaunā satversme stāsies spēkā „par spīti reakcijai iekš — un ārzemēs." Tas esot iespējams pateicoties padomju uzvarām. Ja nebūtu notikusi „februāra revolūcija", jaunā satversme nebūtu varējusi stāties spēkā.

Arī satversmes komisijas priekšsēdētājs plaši cildinājis jauno satversmi un padomju armiju, kas nodrošinājusi tās pieņemšanu. Pēc Stutgartes radio ziņām, tāpēc arī jaunā Čechoslovakijas satversme nosaukta par „Sarkanarmijas piemiņas satversmi".

Londonā šinīs dienās ieradušies 35 bijušie Čechoslovakijas parlamenta locekļi, kam izdevies izbēgt ar kādas slepenas organizācijas palīdzību. UP ziņo, ka vairāki čechu un ungāru delegāciju locekļi, kas bija ieradušies uz kādreizējās Mauthauzenes koncentrācijas nometnes atbrīvošanas gada svinībām, nav atgriezušies mājās, bet aizbēguši uz Austrijas amerikāņu joslu. Tāpat uz māju atgriezties attelkušies 20 ungāri, kas ieradušies Vīnē, lai noskatītos Ungārijas—Austrijas valstu sacīkstī futbolā.

AP ziņo, ka pēc amerikāņu aviācijas štaba ziņām, pagājušās nedēļas beigās pie Minchenes nolaidusies kāda čechu lidmašīna ar 7 personām. „Daily Mail" speciālkorespondents ziņo par šīs lidmašīnas dramatisko lidojumu šādā veidā: „Satiksmes lidmašīnā, kas lidoja virs Čechoslovakijas, kāda sieviete pavērsa ar perlmutru rotātu revolveri pret pilota galvu, un teica, lai viņš uzņem kursu uz Vāciju. Cita pistole piespieda radiotelegrafistu klusēt. Trešais pasažieris — bijušais angļu aviācijas lidotājs — pa to laiku stāvēja sagatavojies ķerties pie stūres, ja pilots pretotos. Bet lidmašīna grozīja kursu, nolaidās Minchenes tuvumā, un tādejādi pieci antikomūnistiski bēgļi no Čechoslovakijas bija sasniegusi amerikāņu joslu. Sie pieci bija mīnētais lidotājs, kāds Prāgas veikalnieks, kāds students un viņa līgava un vēl viena jauna sieviete. Viņi nolēma bēgt pēc tam, kad tiem bija pavēlēts iestāties komūnistu partijā. Pilots un radiotelegrafists pēc nolaišanās Minchenē paskaidrojuši, ka viņi gribot atgriezties mājās.

Tai pašā dienā pie Minchenes nolaidusies vēl otra čechu lidmašīna — divvietīgs sporta modelis. Ar to oficiālā misijā devies ceļā kāds čechu leitnants. Viņa pilots gaisā piepeši mainījis kursu un nolaidies pie Minchenes. Pēc tam pilots aizbēdzis, pamezdams parsteigto leitnantu lidlaukā.

BBC, DM

Padomju joslā par streikošanu draud Sibirija

VĀCIJAS RIETUMU JOSLĀ STREIKI VĒRŠAS PLAŠUMĀ

Streiki Vācijā joprojām nerimstās. Hanoverā un Hamelnā streiko ap 80 000 metallrūpniecības, būvniecības un ķīmiskās rūpniecības strādnieku un tramvajnieku, un streika kustība draud izplesties pa visu Lejassaksiju. Par streika sākšanu ar lielu balsu vairākumu nobalsojuši arī Hanoveras pilsētas darbinieki. Vilhelmshafenas strādnieki telegrafiski paziņojuši, ka viņi, solidārizējoties ar hanoveriešiem, arī gatavi sākt streiku. Minchenes ielu dzelzceļu darbinieki sestdien uzsāka spontānu protesta streiku, izolatot streika saukli no mutes mutē. Tramvajnieki pameta vagonus uz līnijām un tikai pēc ilgākām sarunām piekāpās nogādāt vagonus vismaz līdz depo. Viņi prasa noteikti un nekavējoties uzlabot pārtikas apgādi. Arī naktī uz sestdienu Minchenes ielu dzelzceļi pārtrauca naktssatiksmi, jo iepriekšējā naktī vairākos gadījumos bijā notikuši nepazīstamu personu uzbrukumi ielu dzelzceļu naktssatiksmes darbiniekiem. Minchenes preses izstādes dienas laikraksts „Die Tageszeitung" svētdien ziņoja, ka streiku uzsākušas arī vairākas dzelzceļu darbnīcas un streiku plānojot arī dzelzceļnieki. Pirmdien tomēr Minchenes dzelzceļu direkcija ziņas par dzelzceļnieku streika plāniem atsauca.

Streikus vairākos gadījumos grieba uzsākt arī Vācijas padomju joslas uzņēmumu strādnieki, bet tur streikošana nav tik vienkārša kā rietumu joslās. Kad Espenheimas padomju akc. sab. strādnieki streikā gribēja protestēt pret slikto apgādes stāvokli, uzņēmuma krievu vadība sapulcē paskaidroja, ka varot pieteikties tie, kam esot ilgas pēc Sibirijas. Streiks uzņēmumā nenotika. Kad mašīnu fabrikā Meyer & Welchelt notika „pārtikas streiks", padomju virsnieki paziņoja, ka streikotājiem atņemšot maizes kartītes, un streiks tūdaļ izbeidzās. Citā padomju akc. sab. Brēlenā, izceloties streikam, krievu policija uz desmit dienām apcietināja divus strādnieku pārstāvjus.

Apvienotās angļu-amerikāņu joslas kontroles iestāžu vadītāju darbinieku sanāksmē Frankfurtē ģenerālis Adkoks atgādināja, ka pārtikas devu lielums Vācijā atkarīgs no pārtikas līdzekļu krājumiem, bet nevis no streikiem, ar streikošanu pārtikas stāvokli uzlabot nevar.

Prezidents Trumens uzaicināja uz konferenci Baltajā namā tris lielāko amerikāņu dzelzceļnieku arodbiedrību pārstāvjus, lai mēģinātu novērst draudošo dzelzceļnieku streiku, kas bija paredzēts 11. maijā. UP ziņo no Teherānas, ka pārtikas trūkuma dēl protesta streiku uzsākuši visi Persijas liča ostas pilsētas Bušīres iedzīvotāji. Visas pilsētas iestādes, ieskaitot telegrafu, okupējuši iedzīvotāji. Pārtikas trūkums esot radies nelegālu pārtikas izvedumu dēļ.

NYHT, NZ, DT

Pārkārtota Grieķijas valdība

61 NĀVES SODS KOMŪNISTIEM 36 STUNDĀS

Grieķijas karalis Pauls pagājušajā nedēļā nozvērināja 8 jaunos Grieķijas valdības locekļus, kas stājušies valdībā liberāļu un tautas partijas atsaukto kabineta locekļu vietā. Katra partija atsauca četrus savus ministrus, aizstājot tos ar jauniem, kas bauda ministru prezidenta Sofulisa un ārlietu ministra Caldarisa uzticību. Līdzšinējā koalicija starp liberāļu un tautas partiju paliek spēkā. Parlamenta sasaukšana atlikta vēl uz vienu mēnesi.

Angļu ārlietu ministrija paskaidrojusi, ka angļu sabiedriskā doma ar nepatiku un bažām uzņemot ziņas par daudzajiem nāves sodiem grieķu komūnistiem. Pagājušā nedēļā vien 36 stundu laikā nāves sods izpildīts 61 komūnistam. Angļu ārlietu ministrijas paskaidrojumā ir runa pavisam par 151 nāves soda gadījumu, bet Markosa radio ziņojumā minēts, ka kopš 4. maija tādu esot bijis pavisam 234. Henrijam Vollesam, maršalam Stalinam un UN ģenerālsekretāram Trigvem Lī esot iesniegts steidzams lūgums „civilizētās cilvēces vārdā" 250 komūnistu labā, kas gaidot uz nāves sodu Atēnu cietumos. Pēc Insbrukas raidītāja ziņām, grieķu kara ministrs ziņojis, ka kādā Makedonijas ciemā komūnistu partizāni esot nožnaudzuši 40 bērnu. Ministru prezidents Sofulis paskaidrojis, ka pēdējai nāves sodu sērijai neesot sakaru ar kaut kādu atmaksu par agrākā fiešlietu ministra Ladasa noslepkavošanu, bet nāves sodi bijuši piespriesti jau daudz agrāk. Anglijas vēstniekam Grieķijā uzdots sniegt siku ziņojumu šai lietā.

NYHT, DM, NZ

SLUDINĀJUMI

Iznākusi bērnu grāmata „PASTNIEKS NĀK!"

ar mūsu Langmaņa ilustrācijām. Cena RM. 10.—. Amerikāņu joslā grāmatu var iegādāties pie grāmatveža K. Erdmana un K. Grāvelas (14a) Ludwigsburg/Württ., Wehrmeckerstr. 1.

Iepriekšpasūtīšanā cena RM. 8.—. Pasūtījumi (iepriekšpasūtījumi) izsūtīs sakarā ar Latvijas (Igaunijas, Lietuvas) izsūtīšanu. Grāmatas „Ilmgenāte un zēns Pēterītis" cena RM. 10.—, bet iepriekš samaksājušiem 8.—. Pasūtījumi par agrāk publicēto eseju RM. 1.— (Korsika, 1940, Hanau, Latvian DP Camp M.) Korsika, 1940, Hanau, Latvian DP Camp. (776)

Ugunsgrēkā man gājusi zudumā grāmata ar atzīmēm, gramatu [illegible]. Lūdzu visus izpārdotu [illegible] eksemplāru vadītājus par „Brīnumu meklē", „Kamolīna" un „Laba māsiņa" E. Kirhnis, (21a) Augustdorf b. Detmold. (775)

...ijā pieņemta ...jas pieminas ...sme"

...EŽ ČECHU PILOTU LIDOT UZ ...ENI

...e vienbalsīgi pieņēmusi jauno valsts ...nepiedalījās 54, kas atzīti par „neuz-

...la čechu lidmašīna ar 7 presonām „Daily Mail" speciālkorespondents ...iņo par šīs lidmašīnas drāmatisko ...idojumu šādā veidā: „Satiksmes ...idmašīnā, kas lidoja virs Čechoslo...akijas, kāda sieviete pavērsa ar ...erlmutru rotātu revolveri pret pi...ota galvu, un teica, lai viņš uzņem ...ursu uz Vāciju. Cita pistole piespie...a radiotelegrafistu klusēt. Trešais ...asažieris — bijušais angļu aviācijas ...idotājs — pa to laiku stāvēja saga...avojies ķerties pie stūres, ja pilots ...retotos. Bet lidmašīna grozīja kur...u, nolaidās Minchenes tuvumā, un ...ādejādi pieci antikomūnistiski bēgļi ...o Čechoslovakijas bija sasniegusi ...merikāņu joslu. Šie pieci bija mi...ētais lidotājs, kāds Prāgas veikal...ieks, kāds students un viņa līgava ...n vēl viena jauna sieviete. Viņi ...olēma bēgt pēc tam, kad tiem bija ...avēlēts iestāties komūnistu partijā. ...ilots un radiotelegrafists pēc no...išanās Minchenē paskaidrojuši, ka ...ņi gribot atgriezties mājās.

Tai pašā dienā pie Minchenes no...idusies vēl otra čechu lidmašina ...divvietīgs sporta modelis. Ar to ofi...ālā misijā devies ceļā kāds čechu leit...nts. Viņa pilots gaisā piepeši mai...jis kursu un nolaidies pie Minche...s. Pēc tam pilots aizbēdzis, pamez...ms parsteigto leitnantu lidlaukā.

BBC, DM

...ar streikošanu ...birija

...REIKI VĒRŠAS PLAŠUMĀ

...ekšējā naktī vairākos gadījumos ...a notikuši nepazīstamu personu ...rukumi ielu dzelzceļu naktsdarbiniekiem. Minchenes ...ses izstādes dienas laikraksts ...e Tageszeitung" svētdien ziņoja, ...streiku uzsākušas arī vairākas ...lzceļu darbnīcas un streiku plā...ot arī dzelzceļnieki. Pirmdien to...r Minchenes dzelzceļu direkcija ...as par dzelzceļnieku streika plā...m atsauca.

...treikus vairākos gadījumos gri...a uzsākt arī Vācijas padomju ...as uzņēmumu strādnieki, bet tur ...ikošana nav tik vienkārša kā rie...u joslās. Kad Espenheimas pa...ju akc. sab. strādnieki streikā ...ēja protestēt pret slikto apgādes ...okli, uzņēmuma krievu vadība ...ulcē paskaidroja, ka varot pie...ties tie, kam esot ilgas pēc Si...jas. Streiks uzņēmumā nenotika. ...mašīnu fabrikā Meyer & Wel...t notika „pārtikas streiks", pa...ju virsnieki paziņoja, ka strei...jiem atņemšot maizes kartītes. ...streiks tūdaļ izbeidzās. Citā pa...ju akc. sab. Brēlenā, izceļoties ...kam, krievu policija uz desmit ...ām apcietināja divus strādnieku ...tāvjus.

...pvienotās angļu-amerikāņu jos...kontroles iesāžu vadītāju darbi...u sanāksmē Frankfurtē generā...Adkoks atgādināja, ka pārtikas ...lielums Vācijā atkarīgs no pār...līdzekļu krājumiem, bet nevis ...treikiem, ar streikošanu pārti...stāvokli uzlabot nevar.

...ezidents Trumens uzaicināja uz ...erenci Baltajā namā trīs lielāko ...ikāņu dzelzceļnieku arod...ību pārstāvjus, lai mēģinātu ...rst draudošo dzelzceļnieku streikas bija paredzēts 11. maijā. UP ...no Teherānas, ka pārtikas trū...ā dēļ protesta streiku uzsākuši ...Persijas līča ostas pilsētas Buhi...edzīvotāji. Visas pilsētas iestā...ieskaitot telegrafu, okupējuši ...votāji. Pārtikas trūkums esot ...s nelegālu pārtikas izvedumu ...

NYHT, NZ, DT

SLUDINĀJUMI

Iznākusi bērnu grāmata „PASTNIEKS NĀK!"

...āksl. Langmaņa ilustrācijām. Cena ...0.—. Amerikāņu joslā pasūtināmas ...izdarīt pie grāmattirgot. K. Erdmana ...Grāvelā: (14a) Esslingen/Neckar, ...eckerstr. 1.

...ekšpasūtinātājiem „Etnogrāfisko rakstu ...us" (četrkrāsainus) izsūtīs sākot ar ...nīju. „Etnogrāfisko rakstu paraugu" ...M. 18.—, bet iepriekš iemaksājušie sa...par agrāk nolikto cenu RM. 15.—. ...rste: (16) Hanau, Latvian DP Camp. (776)

...sgrēkā man gājusi zudumā grāmata ...ņēmējiem grāmatu pasūtinātājiem, ...visus izplatītājus steidzami paziņot, vi...āru vajadzīgs no „Brīnumzemes", ...iņa" un „Labā maluma". E. Kiplok: ...ugustdorf b. Detmold. (775)

LEONIDA OZOLIŅA ZĪMĒJUMI

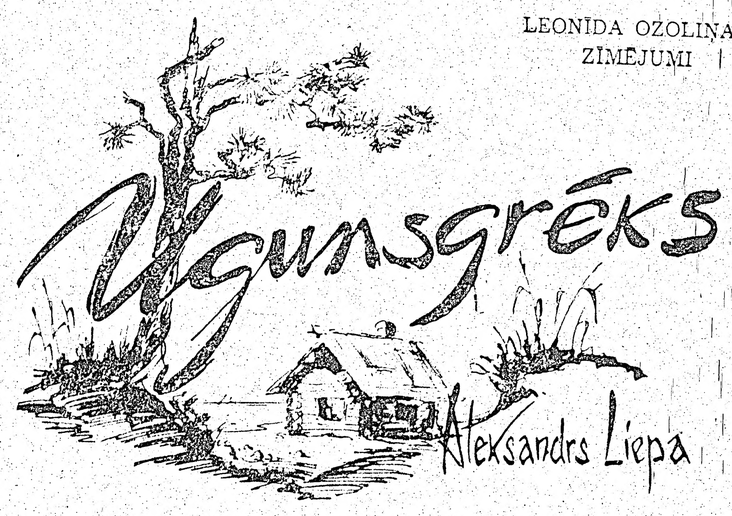

„Ko?!" pārsteigta iesaucās draudzene. „Tu nebūsi Andreja pirmajā lielajā koncertā? Viņš taču tevis dēļ vien vispār spēlē!"

Vanda Lepne atmeta garos zilganmelnos matus plecos un sniedza otrai sīku paburzītu zīmīti. Nevīrīgu rokrakstu uz tās bija rakstīts:

„Meitēn! Esmu atkal mājās. Plāni lieli, bet gribētos arī Tevi atkal satikt. Šovakar gan visādas veikala apspriedes, bet ja Tu attecētu rīt ap septiņiem ... Gaidīšu. — Knuts."

Draudzene pārlasīja zīmīti un jautāja:

„Knuts?"

Vanda neatbildēja.

Tad draudzenei atausa gaisma.

„Knuts Vilks?!" viņa iesaucās. Un pēc brītiņa skaļā sašutumā: „Knuts Vilks! Paklausies, Vanda — vai tev tiešām visi prāti vēl mājās?"

Vanda Lepne pasmaidīja.

„Tā taču ir bezkaunība. Tā ... tā ir izturēšanās kā pret ... kā pret verdzeni vai kā pret ... nē, es nemaz negribu to vārdu izteikt! Ko viņš iedomājas!? Pēc visa tā, kas noticis. Pēc tā, kā viņš pret tevi izturējies. Pēc tam, kad viņš gluži vienkārši pamet tevi un bērnu un ... pēc visa tā?! — Vanda — vai tev patiešām vairs nav lepnuma? Pat pieklājīgu vēstuli viņš nevīžo atrakstīt. Pat to viņš nevīžo noliegt, ka viņam svarīgāki paprieks sadzert ar veikala draugiem, nekā atnākt pie sava bērna mātes! Viņš pat neapjautājas, kā tev klājas! Kā klājas bērnam! Vanda — tu taču nebūsi traka?!"

„Laikam būšu," atteica Vanda.

„Vanda! Vismaz ne Andreja koncerta laikā!"

„Jā. Man žēl Andreja."

„Žēl?"

„Tāpēc, ka tas viņu sāpinās. Tāpēc, ka viņš mani mīl."

„Un tu?"

„Andrejs ir labs. Es cerēju, ka es arī varēšu viņam laba būt. Viņš būtu to pelnījis."

Abas sievietes brīdi klusēja.

„Es tevi nesaprotu," atsāka draudzene. „Patiešām nesaprotu. Tu zini, ka tas Andreju sāpinās, tu zini, ka Andrejs tevi lutina, tevi dievina, tevi mīl. Un nevērīgās zīmītes dēļ tu skriesi pie tā, kas tevi pametis, kas tevi pametīs atkal. Vai patiešām tev nav ne mazdrusciņ prāta?"

„Skaidai, ko no upes krasta aizrauj pali, arī neviens nejautā, vai tai ir drusciņ prāta."

„Bet tu taču zini, ka viņš ir nelietis. Gluži prasts nelietis!"

„Nelietis? Nē! Viņš nav nelietis. Viņš gan bieži rīkojas kā nelietis. Var pat būt, ka viņš gandrīz vienmēr tā rīkojas. Bet tas nav tāpēc. Viņš dara to nedomādams. Viņam vienkārši trūkst laba un launa mērauklas. Viņš dara, ko dara un nejautā, vai tas labi vai launi. Īsts vilks arī nejautā, vanags nejautā, orkāns nejautā, jūra nejautā — daba — vienkāršā, patiesā daba nemaz nepazīst laba un launa jēdzienu."

Draudzene izbijusies raudzījās Vandas acīs, kuŗu tumšumā ielatījās bīstama uguns.

„Jā," viņa tad teica, „bet ko tu gribi ar to panākt. Ko tu domā sasniegt ar to?"

„Man jāiet," atteica Vanda Lepne.

„Tu patiešam gribi riskēt, zaudēt Andreju? Tu — daudzinātā cilvēku pazinēja."

„Man jāiet," sacīja Vanda.

„Pie tā ... Pie tā, kas nav ne tava mazā pirkstiņa vērts?! Kas nav arī Andreja mazā pirkstiņa vērts?! Kas tad ir no šī izslavētā muskuļu kluča ar nevērīgo arēnas smaidu? Paanalizē taču arī viņu! Kāpēc tu visus analizē, bet viņu vien nē!"

„Nemoki mani. Tu zini, ka varu visus analizēt: varu izlikt pa sastāvdaļām tevi, Andreju, pati sevi, visus. Knutu nē. Viņš man jāpieņem tāds, kāds viņš ir — vesels, nedalāms. Tu taču arī neprasi, vai debesis ir labas vai launas. Tu nepēti, vai saule nav launa. Tu viņu pieņemi, tev viņa nepieciešama tāpat kā gaiss, ko tu elpo. Tur nelīdz jautāt, vai gaiss labs vai launs."

Draudzene ilgi klusēja, pirms nomurmināja:

„Tā laikam ir tā sauktā mīlestība."

Vanda sāji nosmaidīja un lēni atkārtoja: „Man jāiet!"

*

Bula laiks bija tik rāms, ka nekustējās pat smilgas, kas auga uz balku naminja jumta saulgoža pusē. Durvis bija vaļā, un dienvidus zanona staigāja vienlīdzīgi pa istabiņu, pa priežu mežu, kas no trim pusēm iekļāva naminu, un pāri rudzu laukam, kas pletās otrpus ežā iemītajai smilšu takai.

Tīrums un kājceliņš uzkāpa apalā paugurā, tad laidās lejup pa slīpu nogāzi, kamēr piepeši notrūka. Velēna pārkārās pār grantainu krauju, bija divi solus plats olu krasts, tad ūdens.

Tā bija jūra, bet te — līča dibenā — tik rāma kā bloda. Zaļu aļģu bārdām apaugušī akmeņi cēla paurus ūdens virsmā, kas pletās uz augšu un zvilnēja zalgani laiskā prom līdz pat lielo akmeņu jostai pāri līcim no raga līdz ragam. Tālu aiz akmeņiem ūdens kļuva zils, putotām viļņu galotnēm izraibināts.

Nekas nekustējās. Pat tas baltais putu viļķītis nē, kas, nezin kur gadījies, karājās debesu zilgmē. Tikai dienvidus gaiss zanēdams tricēja virs plaši izliektā krasta.

Knuts Vilks gulēja augšpēdu krastmalas olos, paslēpis galvu kraujas ielokā, pār kuŗu, pēc ūdens tiekdamies, liecās vārpotie rudzu stiebri.

Aizmidzis viņš nebija. Kāja, siltajā ūdenī iemērkta, reizēm pakustējās, un acis pētīja jūru, kas pletās tikpat bezgalīga kā debess.

Ilgi jau viņš tā gulēja, laudams karstumam iesūkties tumšbrūnajā ādā. Likās, ka viņš skatās, bet neredz neko.

Bet tomēr — sīks plankumiņš vidū starp lielajiem akmeņiem un krastu kustējās. Tā varētu būt paklīdusi pagale, vai liela kaija, vai pīlēns. Ūdenim ap šo plankumiņu bija druscin citāda zaiga. Tas kustējās, virzījās šurp.

Sieviete, lēni peldēdama, tuvojās krastam. Kam gan šai rāmumā, kur neklaigāja pat putni, kur pat aļģes ūdenī itin kā aizsnaudušās, būtu jāsteidzas.

Knuts Vilks pastiepa otru kāju līdz ūdenim, pasnieca zodu uz augšu un, lūpām rudzu stiebru satvēris, atkal vēroja galvu gludajā līcī. Kazrags ziņkārīgi piedūra purniņu vīra kājas lielajam pirkstam dzidrajā ūdenī.

Nu viņa bija jau tuvāk — sievietes galva tur līcī. Gari, melni, ūdenī savēlušies, bet tāpēc jo spožāki mati ap seju, kas likās veidota tikai, lai visu izteiksmi koncentrētu tumšās acis. Pleci, kas lāgu lāgiem pacēlās virs ūdens, brūni, kā dedzināts māls.

Kazrags vēlreiz lūkoja iekniebt lielajā pirkstā. Knuts nekustējās. Viņš arī neizspļāva rudzu stiebru no mutes, lai atsmaidītu peldētājai. Bet viņa seja kļuva zēniski jautra.

Vanda Lepne brida uz malu. Jūra ap slaidajām kājām šalkoja saules spodruma pilna.

Knuts Vilks izlaida rudzu stiebru no mutes tikai, kad sieviete nometās viņam blakām krastmalas smiltīs. Ūdens no melnajiem matiem pilēja uz vīrieša sejas un krūtīm.

Jūra atkal klusēja, rudzu lauks snauda, tika priedēs, kas sniedzās gar krastmalu līdz pat zilgmē zūdošajam līča galam, šad tad aiz karstuma čaukstēja mizas.

Virs, kas elegantā un rūpīgi gludinātā uzvalkā, sviedrus no pieres slaucīdams, pienāca balku naminam no ciema puses, likās iemaldījies no citas pasaules.

Trīs reiz viņš klauvēja pie vaļā pamesto durvju stenderes, tad, gluži bez vajadzības zemu saliecies, iegāja saules un sveķu smaržas piesūcinātajā istabiņā.

„Knut!" viņš sauca. „Knut!"

Neviens neatbildēja. Tikai iedzeltējusi aploksnē uz palodzes aiz gaisīgā aizkara, saules pārkarsēta, sarāvās vēl vairāk čokurā, izdvesdama tikko sadzirdamu nopūtu.

Svešnieks mirkli apstinga un dīvaini iepleta acis. Tad viņš piegāja pacilāt vēstuļu kaudzi. Uz visām aploksnēm ar vienu un to pašu rokrakstu bija uzrakstīts Knuta Vilka vārds. Neviena nebija atplēsta. Arī trīs telegrammas gulēja saulē apdzeltējušas — neatplēstas un nelasītas.

Dažas minūtes vēlāk svešais virs steidzās gar jūras krastu. Rokā viņš nesa vēstuļu žūksni no balku mājinas palodzes. Lāgiem viņš to satraukumā piesita pats savam bikšu stilbam.

„Knut!" viņš sauca jau pa lielu gabalu, tikko ieraudzīja tos divus ūdens malā zem rudziem. „Knut!"

Roka ar vēstulēm pacēlās pārmezdama un nikni.

„Nu?!" Knuta Vilka balss nebija ne iepriecināta, ne laipna. Uz viena elkoņa paslējies, viņš sagaidīja nācēju īgni savagotu pieri.

„Paklau!" aizelsās nācējs. „Tu te saulojies un neesi pat manas vēstules atplēsis ..."

„Nē!" atteica Knuts.

„Sešas steidzamas vēstules un trīs telegrammas!!!"

„Jā."

„Cilvēk! Ko tu īsti iedomājies?!"

„Es jau tāpat zinu, ko gribi. — Lai es braucu uz pilsētu!" rāmi sacīja Knuts. — „Bet es negribu!"

Atnācēja acis iepletās. Mēmi lūpas nočakstinājis, viņš atslīga smiltīs.

„Viss pasāktais izputēs," viņš dvesa gandrīz izmisis.

Knuts Vilks pasnieca zodu uz augšu, satvēra rudzu stiebru lūpās un izstiepa abas kājas seklajā ūdenī.

„Es negribu!"

— Pēc stundas viņi atvadījās.

„Velns lai tevi saprastu!" sašutis rūca atnācējs. „Tu pats biji kā sadedzis uz šo darījumu."

Knuts Vilks, tagad zilas jūrnieka bikses un rūzganu kreklu uzgērbis, palika naminā priekšā un noskatījās, kā otrs, grūti pa smiltīm brizdams, attālinājas. Viņa seja bija sasprindzināta un spītīga.

„Knut ..." Vanda pirkstu galiem pieskārās viriešu pleciem. „Vai tomēr bija labi?"

Vilks aplika roku sievietes viduklim un gāja ar viņu pa zemajām durvīm.

„Es nesaprotu, kā vispār kādreiz varēju tevi pamest."

(Turpmāk beigas)

LATVIJAS ATBALSS

LATVIJA ATDUTAI

LATVIAN NEWSPAPER

Vai iūs protat sarunāties?

DESMIT PADOMU, KĀ KĻŪT PAR LABU SARUNU BIEDRU

Kāda privāta grupa Sanfranciskā mēdza rīkot sanāksmes, lai atdzīvinātu aizmirsto sarunas mākslu, un atradā, ka labai sarunai ir viens pamatprincips — izvairīties no bērzes, ko rada sakaitinātība, garlaicība, skaudība, egoisms un izsmiekls. Grupa izstrādāja sekojošos sarunas likumus:

1. Izvairieties runāt par tīri personīgām lietām. Nekad nerunājiet par savu veselību, rūpēm, mājas lietām un, galvenais, nekad nemēģiniet runāt par savu vīru vai sievu. Tāda saruna tikai nogurdina klausītājus, dod vielu tenkām, un pats stāstītājs no tā neko negūst, jo atkārto tikai to, ko jau pats zina.

2. Nemēģiniet ruhāt viens pats. Jūsu sarunu biedri var jūs ieskaitīt to cilvēku kategorijā, kas domā pārāk maz un runā pārāk daudz. Arī citi grib tikt pie vārda.

3. Nerunājiet pretim. Var sacīt „Es tam gluži nepiekrītu" vai „Es tā nedomāju", bet ass noraidījums sarunu pārtrauc. Mēģiniet atrast vairāk visiem kopēju punktu. Tad saruna kļūst interesenta, un visi mēģina tanī piedalīties.

4. Nepārtrauciet. Tādas piezīmes, kā „Cik brīniškīgi!" vai „Ko jūs sakāt!", protams, būtu it kā nekaitīgas, bet, mēģinot iespiest cita runā vēl savus iespraudumus, jūs liekat sarunai pārtrūkt.

5. Nepārejiet uz citu tematu. Ir cilvēki, kas, nogaidījuši īsu starpbrīdi, iejaucas sarunā ar pilnīgi jaunu tematu. Labākais gandarījums runātājam ir īss klusuma brīdis pēc tā, ko viņš ir sacījis.

6. Izrādiet aktīvu interesi par to, ko pašlaik saka. Tad runātājs jutīsies vislabāk un vislabāk pateiks to, kas viņam sakāms. Uzmanību var izrādīt nevien, vērīgi klausoties, bet arī ar acu izteiksmi, roku un ķermeņa stāvokli. Drošākais veids, kā patikt cilvēkiem, ir izrādīt interesi un simpatiju tam, ko viņi saka.

7. Ja notikusi novirzīšanās no temata, pirms tas galīgi pārrunāts, mēģiniet atkal pie tā atgriezt sabiedrības uzmanību. Ja temats ir jūsu, tad novirzīšanās no tā norāda, ka tas nav bijis sevišķi interesants, tādēļ būtu veltīgi mēģināt pie tā atgriezties. Taču nepieļaujiet šo novirzīšanās kļūdu no savas puses.

8. Neapgalvojiet nekā kategoriski un neatsaucami. Konstatējiet faktus, taču labi noder piebildnes „Man liekas", „Vai nav iespējams, ka —" u. līdz. Tie, kas patiesi kaut ko zina, nemēdz uzspiest citiem savus ieskatus, kamēr niekalbji un nezinātāji uzstājas ar dogmatiskām frazēm.

9. Runājiet lēni un skaidri. Katrs var novērot, ka sarunās dominē tie, kuŗu vārdi ir lēni un nosvērti, kamēr ātrrunātāju runas plūdi izšķīst kā uz klintīm.

10. Nemētājieties ar cīniskām piezīmēm. Tās dažreiz izklausās ļoti gudras, bet atstāj klausītājus neērtā stāvoklī. Ironiskas un kritiskas piezīmes gan rada smieklus, taču nav nepieciešamas.

Kā vadīt patīkamu sarunu? Lai labi runātu, labi jāprot domāt. Domājiet par sarunas tematu, izdomājiet to no visām pusēm, vēl un vēl. Katram, kam runāšana rada grūtumus, būtu jāmācās domāt par to, ko viņš redz, dzird un lasa. Bez tam allaž jāpaplašina savs redzes aploks, jāiepazīstas ar citu profesiju laudīm, jāmācās interesēties par visu, kas līdz šim nav bijis pazīstams. Tādā veidā paplašinot un attīstot savu domāšanu, vairs nav jābaidās par runāšanas grūtumiem.

„Your Life"

Rožziedu konfektes un parfimēts sviests

ZIEDI — VITAMĪNIEM BAGĀTS ĒDIENS

Dzirdot runājam par maltīti, kas sastāv no saberztu ziedu viras, sarkanā āboliņa vai gundegu salātiem, rožu tējas, ūdens lilliju ievārījuma un saldējuma no apelsīnu ziedu cukura, var rasties aizdomas, ka sajaukti divi jēdzieni: buķete un bankets.

Puķu lietošana barībai tomēr nav nekas jauns. Ziemeļamerikas indiāņi izmantoja puķu pumpurus, lai padarītu garšīgākas viras un cepešus, un jau uzplaukušus ziedus izmantoja saldējuma pagatavošanai. Seviškā cienā viņiem bija dzeltenās lilijas, ko izmantoja atspirdzinātāju dzērienu un ievārījumu izgatavošanai. Vēl tagad Ķīnā plašos apmēros audzē ūdenslilijas, kuŗu ziedus nopļūc īsi pirms uzziedēšanas un lieto kopā ar gaļu vai arī svaigā veidā kā salātus.

Dāņu namamātes prot pagatavot garšīgu viru no rožu ziedlem. Rumānijā rožu un liepu ziedus izlieto ievārījumu un želeju gatavošanai. Senie romieši no vijolīšu ziedlem gatavoja garšīgu viru, un turki vēl tagad vijolītes izmanto atspirdzinātāja dzēriena pagatavošanai. No saspiestiem ziedlem pagatavota vira Meksikā ir liela delikatese, un to lieku galdā tikai seviškos gadījumos. Afganistanā sastopamā fogaļļi krūma ziedus, kam bagātīgs cukura saturs, mēdz sažāvēt un lemicīt maizē vai vārīt kopā ar sviestu. Visievērojamākais augs ar ēdamiem ziedlem ir Indijas sviesta koks. Tā ziedi karstajā periodā ir galvenā kalnu cilšu barība. Barībai lieto arī artišoku ziedus, un puķu kāpostus mēdz notiesāt, nemaz nepadomājot, ka tie īstenībā ir ziedi.

Arabiļā rožu pumpurus pārtrādā konfektēs. Agrākos laikos arī Francijā kultivēja plašus vijolīšu laukus, kuŗu ziedus izmantoja saldumu izgatavošanai. Īpaši pazīstamas ir cukura konfektes no vijolīšu un rožu ziedlem un mētru lapām. Tāpat Eiropā pazīstama arī gailenu, primulu un lauvmutīšu ziedu izmantošana barībā. No sarkanā āboliņa ziedlem var pagatavot garšīgus salātus. Kaltētā veidā āboliņa ziedus lieto tējā.

Pirmajās Amerikas kolonizācijas dienās svaigi parfimēts sviests bija seviška delikatese. Sviestu iepildīja akmens traukā, kas pirms tam jau bija gandrīz piepildīts ar rožu, vijolīšu vai āboliņa ziedlem. Tad trauku cieši noslēdza un novietoja uz dažām dienām vēlā, tumšā vietā.

„Christ. Family"

Patiesība vai anekdote?

Četri uznēmīgi angļi no labā spārna partijām esot nodomājuši apmeklēt Vācijas krievu joslu un Padomju Savienību savā propagandas automobili, ziņo „Daily Mirror". Viņi ar skaļruni tieši uzrunāšot krievu tautu un informēšot to par citu zemju dzīvi, kā arī propagandēšot savu ideju — vienu pasaules valdību. Angļi arī jau prasījuši atļauju padomju misijā. Tur kāds virsnieks smaidot atbildējis, ka viņiem, protams, nekas neesot pretim ....

Kad kāds latvietis, kas krievu zemē pavadījis vairākus gadus, kādam „Daily Mirror" lasītājam — anglim paskaidroja, ka no šī plāna nekas neiznāks, tad anglis pasmējies un atbildējis latvietim, ka viņš tomēr komūnismu nepazīstot!

Jā — angļi ir drosmīga tauta.

R—t—s

Andrē Moruā

MEISTARA PIEDZIMŠANA

Andrē Moruā (Andrè Maurois), īstajā vārdā Emils Hercogs, dzimis 1885. g., elzasiešu vecāku dēls, studējis filozofiju, strādājis tēva rūpniecības firmā, pirmajā pasaules karā darbojies angļu ģenerālštābā un savus pieredzējums publicējis 1918. g. grāmatā „Les Silences du Colonel Bramble". Vēlāk laidis klajā biografiskus romānus par Šelliju, Disraeli, Baironu, Turgeņevu, Liotiju, Voltēru, Šatobriānu uc., kā arī Anglijas vēsturi. Moruā ir „Britu imperijas bruņinieks", Franču akadēmijas un Goda legiona lokeklis, Oksfordas, Edinburgas un Prinstounas universitātes goda doktors. Pēc Francijas krišanas 1940. g. devies uz Ameriku un tur publicējis darbu „Terre Promise", Eizenhauera un Franklina biografiju un Amerikas vēsturi.

Gleznotājs Pjērs Dušē tikko pabeidza kluso dabu, puķes medikamentu traukā un neaizmirstules uz šķīvja, kad darbnīcā ienāca dzejnieks Pols Emils Glēzs. Glēzs dažas minūtes novēroja savu draugu darbā un tad skaļi teica: „Nē!"

Pārsteigts gleznotājs viņu uzlūkoja un pārtrauca kāda neaizmirstulītes zieda pēdējo smalkumu izgleznošanu.

„Nē!" ar vēl lielāku uzsvaru turpināja Glēzs. „Nē, tu nekad neko nesasniegsi! Tev ir technika, tev ir talants, tu esi kārtīgs cilvēks. Bet tava gleznieciība ir pliekana. Tā nemirdz, tā nav dzīva. Salonā ar piectūkstoš gleznām nekas nepiespiež miegainu skatītāju apstāties tavu darbu priekšā... Nē, Pjēr Dušē, tu nekad netiksi uz augšu. Un tas ir jānožēlo."

„Kāpēc?" nopūtās krietnais Dušē. „Es gleznoju, ko redzu; ar to man pietiek."

„It kā par to būtu runa! Tev ir sieva, mīļais draugs, un trīs bērni. Ir vairāk gleznu nekā pircēju un vairāk stulbeņu nekā pazinēju. Nu, kāds ir līdzeklis, lai izceltos no bezvārda nepazīstamo pulka?"

„Darbs!"

„Netaisi jokus! Vienīgais līdzeklis stulbeņu sapurināšanai ir gleznot ko neparastu. Paziņo, ka tu gleznosi pie ziemeļpola. Staigā apkārt, tērpies ēģiptiešu karaļa tērpā. Dibini skolu. Lieto gudrus vārdus: eksistenciālisms, dinamisms. Sastādi manifestus. Noliedz kustību vai mieru, melno vai balto krāsu, apli vai kvadrātu. Atklāj jaunhomērisko gleznieciību, kas pazīst vienīgi dzelteno krāsu, izgudro cilindrisko, oktaedrisko vai četru dimensiju gleznieciību..."

Šinī mirklī dīvaini salds parfīms pavēstīja Kosņevska kundzes ierašanos. Tā bija skaista poliete, kuras burvību apbrīnoja Pjērs Dušē. Viņa arī lasīja dārgus mākslas žurnālus: kas par lielu naudu reproducēja trīsgadīgu bērnu meistardarbus. Un tā kā viņa šajos izdevumos cienījamā Dušē darbus neatrada, tā nicināja viņa gleznieciību. Tūdal viņa izstiepās uz dīvāna, aplūkoja aizsākto gleznu, purināja savus blondos matus un mazliet nicīgi smaidīja.

„Vakar es apmeklēju nēģeru mākslas izstādi," viņa teica savā ritošā, dziedošā akcentā. „Tajā ir tāda sensibilitāte, tāds modelējums, tāds izteiksmes spēks!"

Gleznotājs viņai parādīja portretu, uz ko bija ļoti lepns.

„Tīri glīts," viņa pavirši teica savā klusi dziedošajā balsī. Tad viņa izšalca no telpas, un tajā palika smalka smarža.

Pjērs Dušē iesvieda palcti kaktā un atkrita tuvākajā krēslā. „Tagad es iešu un kļūšu apdrošināšanas aģents, bankas ierēdnis vai policists. Gleznieciība tomēr ir nožēlojamākais amats. Mākslas nejēgas tikai palīdz gūt sekmes blefotājiem. Kritiķi nevis godina meistarus, bet atbalsta mākslas kurpniekus. Man pietiek! Es to lietu izbeidzu!"

Pols Emils Glēzs pacietīgi noklausījās viņā. Tad viņš aizdedzināja cigareti un brīdi padomāja.

„Vai tu negribētu snobiem un mākslas kurpniekiem sagādāt to pārmācīšanu, ko viņi pelna? Vai jūties spējīgs visā nopietnībā un kā lielu noslēpumu paziņot Kosņevskai un dažiem mākslas aistētiem, ka tu kopš desmit gadiem sagatavo savas mākslas atjaunotni?"

„Es?" izbrīnējies vaicāja mākslinieks.

„Paklausies... Es divos no visizcilākajiem mākslas žurnāliem pavēstīšu pēkšņi izbrīnētajai pasaulei, ka tu dibini ideoanalitisko skolu. Līdz tavam laikam portretisti savā nezināšanā vienīgi atdarinājuši cilvēka seju. Muļķības! Īstenībā cilvēku izveido tās idejas, kuras viņš mūsos atmodina. Piemēram, pulkveža portrets ir zili zeltains fons, ko šķērso piecas platas svītras, zirgs vienā stūrī un ordeņu krusti otrā. Rūpnieka portrets ir fabrikas dūmenis un uz galda sažņaugta dūre. Vai saproti, Pjēr Dušē, ko tu dod pasaulei, un vai tu vari man uzgleznot vienā mēnesī divdesmit šādu ideoanalitisku gleznu?"

„Vienā stundā," teica Pjērs. „Un, kas pats bēdīgākais, Glēz," viņš klusi piebilda, „tas varētu dot sekmes."

„Izmēģināsim."

„Bet man nav vajadzīgo runas dāvanu."

„Ļoti vienkārši, labais draugs. Tikko kāds prasa no tevis kādu iztulkojumu, tu nesteidzies, iepūt jautātājam sejā pīpes dūmu mutuli un tad tikai pasaki vārdus: Vai jūs jebkad esat aplūkojuši upi?"

„Ko tas nozīmē?"

„Neko," atbildēja Glēzs. „Tāpēc viņi to atzīs par ļoti asprātīgu un skaistu, un kad viņi būs tevi pietiekami atklājuši, iztulkojuši un slavinājuši, mēs pastāstīsim šo triku un nopriecāsimies par viņu apjukumu."

Pēc diviem mēnešiem Dušē izstādes atklāšana kļuva par īstu panākumu mākslinieka. Ritinādama balsi, runā dziedādama un smaržodama, skaistā Kosņevska kundze vairs neatstājās no sava jaunatklātā meistara sāniem.

„Ā!" viņa teica arvien no jauna. „Tāda sensibilitāte! Tāds modelējums! Tāds izteiksmes spēks! Kāda inteligence! Kāda atklāsme! Sakiet, mans mīļais, kā jūs nonācāt pie šīm apbrīnojamām analizēm?"

Gleznotājs ļāva sev britiņu laika, izpūta no pīpes dūmu mākuli un teica: „Vai jūs, cienītā kundze, kādreiz esat aplūkojuši upi?" Skaistās polietes uztrauktās lūpas solīja dziedošu laimību.

Apbrīnotāju grupas vidū kāds jauns, dendijam līdzīgs kritikis piezīmēja: „Lieliski! Klusībā es sev visu laiku teicu, ka nav lielākas neiedzības, kā gleznot nēģ modela. Bet sakiet man, mīļais Dušē, no kurienes jums radās šī atklāsme? No manfem rakstiem?"

Pjērs Dušē lāva sev labu brīdi laika, iepūta viņam degunā dūmu mutuli un teica: „Vai esat kādreiz aplūkojoši upi?"

„Lieliski!" aizgrābts iesaucās otrs. „Tiešām lieliski!"

Šinī mirklī slavens mākslas tirgotājs, kas bija beidzis apgaitu pa darbnīcu, paņēma gleznotāju pie rokas un ievilka stūrī.

Laikmeta apraksti

VĒLĒŠANAS ITALIJĀ

„Daily Mail" korespondents īsi pēc vēlēšanām noklausījies šādu sievu sarunu Romas dārzeņu tirgū:

„Kauna lieta, ka tik daudzi nenobalsoja," sirdījās kāda oranžu pārdevēja.

„Jā, bet jums jāsaprot, ka daži nenobalsoja nevis tāpēc, ka negribētu balsot, bet nevarēja piedalīties īpašu apstākļu dēļ. Un galu galā, mēs taču uzvarējām tā kā tā."

„Mēs uzvarējām?" nikni iekliedzās pārdevēja. „Ko jūs īsti domājat ar „mēs"?"

„Daily Mail"

Kā tikt pie Amerikas palīdzības?

Kāds „Daily Mirror" lasītājs vēstulē laikrakstā redakcijai ieteic sekojošo recepti:

„Mūsu saimniecisko grūtumu atrisinājums atrodas komūnistu rokās. Mums tie jānosūta kaut kur uz Skotijas ziemeļiem, jāapgādā viņi ar ieročiem un jāangažē partizānu nodarbībām. Tālākais tad jau vienkāršs: atliek vienīgi iesniegt Amerikai pieprasījumu pēc saimnieciskas palīdzības."

„Daily Mirror"

CETURTAIS PASAULES KARŠ

Slavenajam fizikim Albertam Einšteinam, kura pētījumiem bija liela nozīme atombumbas radīšanā, kādā sanāksmē jautāja, ar kādiem ieročiem, pēc viņa domām, karotu trešajā pasaules karā Zinātnieks atbildēja: „Nezinu, kādus ieročus lietos trešajā karā, bet man nav ne mazāko šaubu par to, kādi tie būs ceturtajā."

„Nu, kādi tad?" prasīja ieinteresētie klausītāji.

„Lingas, stopi un šķēpi ar akmens uzgaļiem," atbildēja Einšteins.

„Echo der Woche"

„Dušē, mans draugs," viņš teica. „Jūs no tiesas esat slipēts. Šo te lietu varētu lansēt. Rezervējiet man visu savu produkciju. Nemainiet savu manieri, iekāms es jums nesaku. Es pērku piecdesmit gleznu gadā.... Ar mieru?"

Dušē ietinās noslēpumainā klusēšanā un turpināja kūpināt pīpi.

Lēnām darbnīca tukšojās. Pols Emils Glēzs aizvēra durvis aiz pēdējā apmeklētāja. Kāpņu telpā vēl brīdi bija dzirdama atzinīga murmināšana, kas pamazām izgaisa.

Kad dzejnieks bija palicis viens ar gleznotāju, viņš sāka nevaldāmi smieties. Dušē viņu izbrīnējies uzlūkoja.

„Nu, dārgais, vai arī tu neesi pārliecināts, ka mēs tos smalki iegāzām? Vai tu dzirdēji mazo dendiju? Un skaisto polieti? Un trīs skaistās meitenes, kas visu laiku atkārtoja: „Kaut kas tik jauns, tik jauns!"? Pjēr, es jau agrāk domāju, ka cilvēku mulķība ir ļoti liela, bet šis te pārsniedz visu, ko biju gaidījis."

Atkal viņu sagrāba neatvairāmas smieklu lēkme. Gleznotājs saraucās uzacis, un tā kā otrs vēl arvien nespēja nomierināties, viņš skarbi noteica: „Stulbenis!"

„Stulbenis?", saviļņots kliedza dzejnieks. „Es, kam izdevies gūt simtena labākais joks!"

Pilns lepnuma un augstu gleznotājs aplūkoja divdesmit ideoanalitiskās gleznas, un ar spēku kāds piemīt vienīgi pārliecībai, viņš teica: „Jā. Glēz, tu esi stulbenis. Šajās gleznās kaut kas ir..."

Bezgala apjucis dzejnieks raudzījās savā draugā.

„Tas taču ir par dauz!" kliedza draugs. „Dušē, ateeries taču! Kas tev šo gleznieciību ieteica?"

Pjērs Dušē lāva sev britiņu laika, izpūta no pīpes krietnu dūmu mākuli un gluži mierīgi teica:

„Vai tu kādreiz esi aplūkojis upi?"

Šis un tas par šo un to

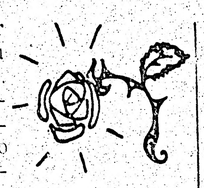

ROŽU EĻĻA ir dārgāka par savu svaru tīrā zeltā. Zviedru bruņošanās rūpnīca Boforsā tagad eļļu ražo sintetiski, jo rožlapu piegāde no Bulgārijas pārtraukta. Puskilograma rožu eļļas iegūšanai vajadzīgas 2—3 tonnas rožlapu. Zviedru zinātniekiem izdevies izolēt un ķīmiski ražot visas 20 rožu eļļā esošās smaržas, un eļļu tagad iegūst mākslīgi no valzivju spermas. Pagājušajā gadā jau ražota 15—20% rožu eļļa par 17 dolariem gramā; tā ir pusotrkārtēja zelta cena un atbilst platīna cenai.

PIEDZIMŠANA AMERIKĀŅU DŽIPĀ vēl nepadara jaunpiedzimušo par ASV pavalstnieku, atzina amerikāņu juristi kādā gadījumā, kur vāciete bija dzemdējusi bērnu automobilī.

LIELU UZTRAUKUMU Vašingtonas Baltajā namā radīja kāda autožiro lidmašīna, kas apstājās tieši virs Baltā nama 150 metru augstumā un palika tur stāvam 20 minūtes. Nekas jauns tomēr nenotika, bet pret lidmašīnas vadītāju grib celt apsūdzību par — piestāšanu neatļautā vietā.

SIMBACHAS KINO kases telpā redzams uzraksts: „Iepriekšpārdošanā iegādātās ieejas biletes pēc naudas reformas iestāšanās vairs nav derīgas!"

ab

JARMUTAS PELDĒŠANAS KLUBA sieviešu peldtērpi kļuvuši tik mazi, ka bija jāsamazina kluba nozīme, kuŗa attēlota siļķe, jo citādi tai vairs nebūtu vietas uz sarukušajiem tērpiem. „Ja mode turpinās attīstīties vēl tālāk šai virzienā, tad mums kluba nozīmē siļķes vietā būs jāizvēlas kāda mazāka zivs, piemēram, sardīne," izteicās kluba priekšsēdis.

AR JUMTA PAPI un velēnām veikli noslēptas bedres atklāja Osnabrikas sporta biedrības „Saskaņa" sporta laukumā, kad laukumu pirms rokas bumbas sacīkstes ar Minsteres vienību vēl pielīdzināja ar veltni.

MODERNO ALU CILVĒKU trīs gadus no vietas tēlojis kāds agrākais vācu armijas kareivis, kas pēc kapitulācijas Norvēģijā bija ieslēgts kalnos, iekārtojies uz dzīvi alā un visu laiku pārticis no medībām un zvejas. Viņu nesen sagūstījuši norvēģu slēpotāji. Tie garu bārdu un matiem apaugušo un zvērādas tērpušos būtni sākumā noturējuši par lāci. „Alu cilvēks" speciāli pretošies, kādēļ bija jāsasaista virvēm.

KASTĒ UZ HOLANDI izdevies aizbēgt kādam Čehoslovakijas pavalstniekam. Viņu tikai Roterdamā atklājuši preču krāvēji. Četru dienu ceļojums kastē bēgli tā nokausējis, ka viņš tikko spējis pats saviem spēkiem izkāpt no kastes.

TIKAI 50 CIGAREŠU un ne vairāk drīkst ievest Dānijā ceļotāji no ārzemēm. Tomēr kāds nujorkietis ieveda 1000 cigarešu, pret kurām dāņu muitnieki necēla iebildumus: viņš visas 1000 cigaretes bija uzsmēķējis.

VINDZORAS HERCOGS norādījis kādas amerikāņu filmu sabiedrības piedāvājumu — tēlot pašam savu dzīvi pēc personiskiem memuāriem. Hercogienes, agrākās Annijas Simpsona kundzes, loma bija paredzēta Džoanai Krofordei.

Der padomā!

FIZIKAS UZDEVUMS

Iedomāsimies, ka zemes lodei no viena pola līdz otram būtu izrakts caurums, sacīsim, metru diametrā. Kāds ekskimoss ziemeļpolā ienet šinī caurumā dzelzs lodi. Kas notiks ar lodi, ja pieņem, ka caurumā temperatūra visaur vienāda — 0° C? Vai lode kritīs „uz leju"? Ja nekritīs — kāpēc? Ja kritīs — kāpēc un cik tālu?

IEPRIEKŠĒJĀS KRUSTVĀRDU MĪKLAS ATRISINĀJUMS

Līmeniski: 1. Zīra. 4. Kapeja. 8. Otra. 9. UK. 10. Doze. 12. Mirres. 14. Stalļi. 16. Sēre. 17. Jēna. 19. Asmens. 21. Ūdens. 24. Andi. 26. Bāla. 29. Aigars. 32. Agaves. 33. Lita. 34. Si. 35. Krit. 36. Inesis. 37. Sams. — **Stateniski:** 1. Zods. 2. Roza. 3. Ateljē. 4. Kamīns. 5. Pūrs. 6. Ekrene. 7. Apsegs. 11. Otas. 13. Erbijs). 15. Lēna. 18. Audi. 19. Albārs. 20. Melase. 22. Dīglis. 23. Nirt. 25. Nasks. 27. Ag (sudrabs). 28. Avis. 30. Aita. 31. Sāls.

Kādu es iedomājos ideālo viņu

Skrejoša intervija ar 7 nāciju kino aktrisēm

	Angliete DŽŪNA ČILTERNE	Amerikāniete DŽOUNA BENNETE	Francūziete DANIELE DARJE	Italiete MIRA SERVENTI	Zviedriete INGRIDA BERGMANE	Japānicte HATSUE JUASA	Vāciete ILZE VERNERE
Kāda jābūt viņa raksturīgākajai īpašībai?	Viņam jābūt džentlmenim	Viņam jāpelna nauda	Viņam jāpatīk sievietēm	Viņam jābūt skaistam	Viņam jābūt apvaldītam	Viņam jābūt stipram	Viņam mani jāmīl
Kādu vājību jūs viņam visvieglāk piedotu?	Egoismu	Alkohola cienīšanu	Iedomību	Muļķības mīlas dēļ	Brutālitāti	Izlikšanos	Spēcīgu apetīti
Kādam jābūt viņa galvenajam uzdevumam?	Būt manā rīcībā	Taisīt dolarus	Nākt līdzi pie šuvējas	Mīlēt	Cienīt mājību	Cienīt mani	Saprast manas aroda intereses
Vai viņam jābūt inteliģentam?	Ne katrā ziņā	Skat. augšā!	Nē	Protams	Būtu vēlams	Ļoti	Jā
Vai viņam jābūt skaistam?	Pietiek ar veselību	Pēc iespējas	O, jā!	Un kā vēl!	Nē, bet labam gan	Tikai cildenam	Nē
Vai viņam jābūt bagātam?	Pēc iespējas	Jā	Ļoti vēlams	Ne katrā ziņā	Tas ir lieki	Ak, nē!	Nē
Vai viņam jābūt mīlniekam?	Ne izteiktam	O, jā!	Katrā ziņā	Protams	Vispirms biedram	Es to vēlētos	Jā — kamēr viņš ir mans mīlnieks
Vai viņam jābūt elegantam?	Jā, bet neuzkrītoši	Vairāk sportiskam	Katrā ziņā	Kā no modes žurnāla	Es nezinu	Ne eiropiskam	Tikai koptam
Vai viņam labprāt jāapmeklē lokāli?	Jā, bet tikai ar mani	Katru vakaru	Katrā ziņā	Četras reizes nedēļā	Nē	Nē, nē!	Ja tas viņam dara prieku
Kādu oriģinālitāti jūs viņam vēlētos?	Vienalga kādu, bet kādu tomēr	Apprecēties tikai vienreiz	Jebkādu, tikai ne pārspīlētu	Daudz ceļot	Nelabprāt dzert	Nerunāt pārāk bieži par saviem senciem	Viņam jābūt mūzikālam
Ko jūs viņam nekādā ziņā nepiedotu?	Savaldības trūkumu	Nabadzību	Greizsirdību	Mīlāko	Nebiedriskumu	Glēvumu	Valdīšanas kāri

LATVIA
Latvian Newspaper
Published under EUGOM Civil Affairs Division Authorisation Number UNDP 196. Publisher and Editor: Kārlis Rabācs, DP Camp Kleinkötz near Günzburg/D. Printer: „Schwäb. Volksbl.", Günzburg/D., Bgm.-Landm.-Pl. 7. Circulation: 4000. Published twice weekly. Editorial office: Günzburg/Do., Dominikus-Zimmermann-Str. 2.

Maršals ar A
Amerikāņu ārlie

ASV VĒSTNIEKS NO

2 dienas pēc tam, kad M par iespējamām tiešām AS pilnu novēršanai, ASV ārli jaunu sensāciju, paziņodam ka vispār nepiekrīt divu v Rietē ar Maršalu trešdien un Itālijas ārlietu ministri, un apstākļiem, kādā tā no

Ārlietu ministrs Maršals s ziņojumu, ka nepiekrīt tiešā nām, preses konferencē pap ar norādījumu, ka visas do bās būtu kārtojamas iestāc šim nolūkam radītas — Droš domē, Berlines kontro Austrijas līguma komisijā u Sajās iestādēs jau esot uzkr daudz materiālu, ka ar to kādas valsts labās gribas a šanai. Katra jauna konfere Maršala domām, varētu r jaunas domstarpības, kas tekmētu pasaules politisko

„Pieredze ar Padomju S tiek mums būt atturīgiem Maršals un piebildis, ka, ja nāktu ar konkretiem priekš kādā atsevišķā jautājumā, ta tams sarunas būtu vēlar visjārējas sarunas par vis tematiem nevarot būt vēla

Maršals tālāk paskaidroj uzdevumu vēstniekam Smitam ievadīt sarunas ar ASV valdība gribējusi tikai savu definitīvo politiku un tās negrozāmību.

Beidzot Maršals vēlreiz pi ieinteresētās valstis parād aktivitātes tur, kur šī vajadzīga, kur var kaut ko un kur arī ir kaut kas jā Sai paskaidrojumu daļā vin rās iesalušajiem jautājum stārpā arī Korejas jautājur

Jau pirms Maršala pre ferencē bija runājis prezid mens. Viņš otrdienas paskaidrojis, ka amerikā Kremlim nekādā ziņā nav jaunu stadiju amerikāņu ASV priekšlikums domāts neparprotami parādītu, ka draudzīgu vai agresīvu nod Padomju Savienību Tru sviera arī, ka Eiropas atj programma esot „labi apsv ASV ārpolitikas izpausm

Par Italija ievēlēts

DE GASPERI VA

Italijas jaunā parlam vēlēšanu gājienā, ievēlēja ministru profesoru Luidži D respondents novērtē kā r reizi pārbaudot savus sp balstījis grāfa Sforcas k par Sforcu nenobalsojuši deputāti.

Tāpat kā pirmais, arī o trešais gājiens senāta un ta stāvju nama kopsēdē ned rezultātā. Sforca un kandidāti, Sforca un valsts prezidents De Nikol ir apmainījušies vietām: ieguva 422, bet de Nikola Trešajā gājienā Sforca sa deputātu atsauca, ko izskaid pagasta mēreno sociālistu balsot par viņu. Jaunais Senatā dabūja 470, de N 10 balsu. Tā kā neviens vairākumam nebija dabūjis divu trešdaļu balsu vairā tiem sākās ceturtais gājie apvienotā parlamenta balsošanā piedalījās 861, Senatā ieguva šinī gadīju vairāk balsu vairākumu — Orlando dabūja 320, bet p tikai tikai 4 balsis. 19 de vēlēšanu slukšas vēlēšanu zīmi kas pats balsošanā n vēlēšanu pieņēma vār Dieva prāts."

Profesors Luidži Eina 1874. g., de Gasperi kal ministru prezidenta vietn